

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1997-1998

---

10 JUNI 1998

Wetsontwerp houdende

- 1° instemming met en uitvoering van het Protocol van 1992 tot wijziging van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1969, en Bijlage, gedaan te Londen op 27 november 1992;
- 2° wijziging van de wet van 20 juli 1976 houdende goedkeuring en uitvoering van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, en van de Bijlage, opgemaakt te Brussel op 29 november 1969

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	2
Ontwerp van wet	8
Protocol van 1992 tot wijziging van het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1969	10
Voorontwerp van wet	22
Advies van de Raad van State	23

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1997-1998

---

10 JUIN 1998

Projet de loi portant

- 1° assentiment au et exécution du Protocole de 1992 modifiant la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et Annexe, faits à Londres le 27 novembre 1992;
- 2° modification de la loi du 20 juillet 1976 portant approbation et exécution de la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et son Annexe, faites à Bruxelles le 29 novembre 1969

SOMMAIRE

	Pages
Exposé des motifs	2
Projet de loi	8
Protocole de 1992 modifiant la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures	10
Avant-projet de loi	22
Avis du Conseil d'État	23

MEMORIE VAN TOELICHTING

De vergoeding van de schade veroorzaakt door koolwaterstoffen wordt thans geregeld door twee Verdragen:

1° Het Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie en Bijlage, opgemaakt te Brussel op 29/11/1969, hierna C.L.C. Verdrag 1969 genoemd;

2° Het Internationaal Verdrag ter oprichting van een internationaal fonds voor vergoeding van schade door verontreiniging door olie, opgemaakt te Brussel op 18/12/1971, hierna Fonds Verdrag 1971 genoemd.

Het eerste Verdrag voorziet in de aansprakelijkheid van de scheepseigenaar, wanneer er schade ontstaat door een olieverontreiniging. De maximale aansprakelijkheid bedraagt 210 miljoen goudfrank Poincaré, omgerekend in Belgische frank ongeveer 630 miljoen frank.

Het tweede Verdrag voorziet in de aansprakelijkheid van de ladingbelanghebbende.

De totale aansprakelijkheid (dus C.L.C. Verdrag 1969 en Fonds Verdrag 1971) bedraagt thans 900 miljoen goudfrank Poincaré, omgerekend in Belgische frank ongeveer 2,7 miljard frank.

Op 19 november 1976 werden de goudfranken Poincaré omgezet in speciale trekkingsrechten van het Internationaal Monetair Fonds, zonder dat er beslist werd tot een verhoging van de bedragen.

De omzettingskoers bedroeg toen 15 frank Poincaré is gelijk aan 1 trekkingsrecht, aangezien een trekkingsrecht ongeveer 45 frank bedraagt.

Op 25 mei 1984 werd zowel voor het C.L.C. Verdrag 1969 als voor het Fonds Verdrag 1971 een protocol opgesteld waarbij de bedragen wel werden verhoogd.

Bij gebrek aan voldoende ratificaties zijn deze Protocolen echter nooit in werking getreden.

Vandaar dat op 27 november 1992 te Londen twee nieuwe Protocolen werden opgemaakt, waarbij niet enkel de bedragen drastisch werden verhoogd, maar ook een aantal wijzigingen, voornamelijk wat het toepassingsveld betreft, werden doorgevoerd.

Met het huidig wetsontwerp wordt het Protocol van 27 november 1992 tot wijziging van het C.L.C. Verdrag 1969 aan Uw goedkeuring voorgelegd.

EXPOSÉ DES MOTIFS

L'indemnisation des dommages dus aux hydrocarbures est actuellement réglée par deux Conventions :

1° La Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures et son Annexe, faites à Bruxelles le 29/11/1969 et dénommées ci-après la Convention C.L.C. 1969;

2° La Convention internationale portant création d'un fonds international d'indemnisation pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, faite à Bruxelles le 18/12/1971 et dénommée ci-après la Convention Fonds 1971.

La première Convention règle la responsabilité du propriétaire du navire lorsqu'un dommage résulte d'une pollution par des hydrocarbures. La responsabilité est limitée à 210 millions de francs-or Poincaré, ce qui correspond à environ 630 millions de francs belges.

La deuxième Convention règle la responsabilité du réceptionnaire de la cargaison.

La responsabilité globale (donc de la Convention C.L.C. 1969 et de la Convention Fonds 1971) se chiffre actuellement à 900 millions de francs-or Poincaré, ce qui représente environ 2,7 milliards de francs belges.

Le 19 novembre 1976, les francs-or Poincaré ont été convertis en droits de tirage spéciaux du Fonds monétaire international, sans qu'il ait été décidé d'augmenter les montants.

Au taux de change de l'époque, 15 francs Poincaré correspondaient à 1 droit de tirage, puisqu'un droit de tirage représentait environ 45 francs.

Le 25 mai 1984 avait été établi, aussi bien pour la Convention C.L.C. 1969 que pour la Convention Fonds 1971 un protocole qui augmentait effectivement ces montants.

À défaut de ratifications suffisantes, ces protocoles ne sont toutefois jamais entrés en vigueur.

Dès lors, deux nouveaux protocoles ont été établis à Londres le 27 novembre 1992: ils augmentaient non seulement les montants d'une manière drastique mais prévoyaient aussi un certain nombre de modifications, principalement au niveau du champ d'application.

Le présent projet de loi soumet à Votre approbation le Protocole du 27 novembre 1992 modifiant la Convention C.L.C. 1969.

Het Protocol van dezelfde datum tot wijziging van het Fonds Verdrag 1971 maakt het onderwerp uit van een afzonderlijk wetsontwerp.

Gelet op hun onderlinge verbondenheid, alsmede op de eindbepalingen van beide Protocollen is het echter wel noodzakelijk dat die gelijktijdig zouden worden goedgekeurd.

*
* *

De voornaamste wijzigingen welke door het Protocol van 1992 werden aangebracht zijn de volgende:

1. De definitie van schip — en dus ook het toepassingsveld van het Verdrag — werd uitgebreid.

Daar waar het C.L.C. Verdrag 1969 voorzag dat het schip daadwerkelijk olie als lading moest vervoeren worden thans als schepen omschreven deze die olie vervoeren of daartoe geschikt zijn, en ook deze die ladingsresten aan boord hebben. De tankers in ballast vallen bijgevolg ook onder de bepalingen van het Protocol.

2. Onder de definitie van «schade door verontreiniging» wordt thans ook de schade aan het milieu begrepen en de kosten van redelijke maatregelen om dat milieu te herstellen.

In het C.L.C. Verdrag 1969 was er enkel sprake van werkelijke schade en de kosten van preventieve maatregelen, waarbij het milieuaspect buiten beschouwing werd gelaten.

3. In het C.L.C. Verdrag 1969 wordt onder «voorval» begrepen elke feit waardoor daadwerkelijk een verontreiniging werd veroorzaakt, terwijl het Protocol het begrip heeft uitgebreid tot een grote en onmiddellijke bedreiging van verontreiniging.

4. Het toepassingsveld van het Verdrag wordt drastisch uitgebreid. Daar waar het C.L.C. Verdrag 1969 enkel de werkelijke schade dekte veroorzaakt op het grondgebied, daaronder begrepen de territoriale zee, van een Verdragsluitende Staat wordt nu ook de schade veroorzaakt binnen de exclusieve economische zone van een Staat vergoed.

Indien er geen dergelijke zone bestaat, zoals in België, wordt de schade vergoed binnen een zone van 200 mijl uit de kust.

De preventieve maatregelen, waar ook genomen, dus ook buiten de 200 mijlszone, zullen ook vergoed worden.

Deze bepalingen zijn uiteraard zeer belangrijk in het kader van een betere bescherming van het marine milieu.

5. Daar waar het C.L.C. Verdrag 1969 voorziet dat vorderingen enkel kunnen ingesteld worden tegen de

Le Protocole de la même date modifiant la Convention Fonds 1971 fait l'objet d'un projet de loi distinct.

Vu le lien étroit qui unit ces deux Protocoles et les dispositions finales qu'ils contiennent, il s'impose toutefois de les approuver simultanément.

*
* *

Les principales modifications apportées par le Protocole de 1992 sont les suivantes:

1. La définition du terme «navire» — et donc aussi le champ d'application de la Convention — ont été élargis.

La Convention C.L.C. 1969 prévoyait que le navire devait effectivement transporter des hydrocarbures en tant que cargaison. A présent, le terme «navire» désigne tout navire transportant ou capable de transporter des hydrocarbures ou ayant des restes d'hydrocarbures à bord. Les water-ballasts sont donc aussi soumis aux dispositions du Protocole.

2. La définition de l'expression «dommage par pollution» couvre actuellement aussi le dommage causé à l'environnement et le coût des mesures raisonnables de remise en état de cet environnement.

La Convention C.L.C. 1969 ne couvrait que le dommage réel et le coût des mesures de sauvegarde et ne tenait aucun compte de l'aspect environnemental.

3. Dans la Convention C.L.C. 1969, le terme «événement» vise tout fait ayant réellement causé une pollution. Dans le Protocole, la notion a été étendue et vise aussi tout fait qui constitue une menace grave et imminente de pollution.

4. Le champ d'application de la Convention a été fortement élargi. Alors que la Convention C.L.C. 1969 ne couvrait que les dommages réels survenus sur le territoire, y compris la mer territoriale, d'un État contractant, elle couvre à présent aussi les dommages survenus dans la zone économique exclusive d'un État.

En l'absence d'une telle zone, comme c'est le cas en Belgique, elle couvre les dommages survenus dans une zone de 200 milles marins mesurés depuis la côte.

Les mesures de sauvegarde, où qu'elles soient prises, donc aussi à l'extérieur de la zone des 200 milles marins, seront également indemnisées.

Ces dispositions sont forcément très importantes en vue d'une meilleure protection du milieu marin.

5. Alors que la Convention C.L.C. 1969 prévoyait que des demandes en réparation ne pouvaient être

eigenaar en niet tegen aangestelden of lasthebbers van de eigenaar, worden deze personen in het Protocol 1992 beter omschreven.

Zo kunnen geen vorderingen worden ingesteld tegen de bemanningsleden, de loods, de bevrachters, degenen die hulp hebben verleend, de personen die preventieve maatregelen nemen, alsmede hun ondergeschikten of aangestelden.

Deze bescherming vervalt echter als die personen schade hebben veroorzaakt door hun persoonlijk handelen of nalaten hetzij met het opzet zodanige schade te veroorzaken, hetzij roekeloos en in de wetenschap dat zodanige schade er waarschijnlijk zou uit voortvloeien.

Een dergelijke bepaling bestond niet in het C.L.C. Verdrag 1969 zodat men enkel vorderingen kan instellen tegen de eigenaar, daar waar dit nu tegen meerdere personen kan, als deze met opzet of roekeloos schade hebben veroorzaakt.

6. De bedragen van de aansprakelijkheid van de scheepseigenaar worden drastisch verhoogd.

In het C.L.C. Verdrag 1969 bedroeg de beperking 2 000 goudfrank Poincaré per ton van het schip met als maximum 210 miljoen goudfrank.

Door het rekeneenheidprotocol van 19 november 1976 werden die bedragen vervangen door 133 rekeneenheden per ton met een maximum van 14 miljoen rekeneenheden.

De rekeneenheden zijn de bijzondere trekkingsrechten van het Internationaal monetair fonds.

In Belgische franken omgerekend was dit ongeveer 6 000 frank per ton met een maximum van 630 miljoen frank.

In het Protocol van 1992 worden die bedragen als volgt vastgelegd:

— 3 miljoen rekeneenheden voor een schip tot 5 000 ton, zijnde ongeveer 135 miljoen Belgische frank;

— per toename van de tonnenmaat 420 rekeneenheden per ton, zijnde ongeveer 19 000 Belgische frank;

— met een maximum van 59,7 miljoen rekeneenheden, zijnde ongeveer 2,7 miljard Belgische frank;

De bedragen worden dus meer dan verviervoudigd.

7. Daar waar het C.L.C. Verdrag 1969 voorzag dat de eigenaar zijn aansprakelijkheid niet kon beperken als de schade veroorzaakt werd door zijn persoonlijke

formées que contre le propriétaire et non contre les préposés ou mandataires du propriétaire, le Protocole de 1992 nuance d'avantage la définition de ces personnes.

Il n'est ainsi pas permis de former des demandes en réparation contre les membres de l'équipage, les pilotes, les affréteurs, les personnes accomplissant des opérations de sauvetage, les personnes prenant des mesures de sauvegarde, ainsi que leurs préposés ou mandataires.

Cette protection disparaît toutefois lorsque le dommage résulte de leur fait ou de leur omission personnels, commis avec l'intention de provoquer un tel dommage, ou commis témérement et avec conscience qu'un tel dommage en résulterait probablement.

Pareille disposition n'existait pas dans la Convention C.L.C. 1969. On ne pouvait donc former de demandes en réparation que contre le propriétaire. A présent, on peut en former contre plusieurs personnes si elles ont causé le dommage consciemment ou témérement.

6. Les montants de la responsabilité du propriétaire du navire sont sérieusement augmentés.

Dans la Convention C.L.C. 1969, la limitation s'élevait à 2 000 francs-or Poincaré par tonne de navire, avec un maximum de 210 millions de francs-or.

Le protocole relatif aux unités de compte du 19 novembre 1976 a remplacé ces montants par 133 unités de compte par tonne, avec un maximum de 14 millions d'unités de compte.

Les unités de compte sont les droits de tirage spéciaux du Fonds monétaire international.

En francs belges, cela représente environ 6 000 francs par tonne, avec un maximum de 630 millions de francs.

Le Protocole de 1992 fixe ces montants comme suit:

— 3 millions d'unités de compte pour un navire jusqu'à 5 000 tonnes, soit environ 135 millions de francs belges;

— 420 unités de compte en sus du montant pour chaque unité de jauge supplémentaire, soit environ 19 000 francs belges;

— le montant total ne pouvant en aucun cas excéder 59,7 millions d'unités de compte, soit environ 2,7 milliards de francs belges.

Les montants ont donc été plus que quadruplés.

7. La Convention C.L.C. 1969 prévoyait que le propriétaire ne pouvait limiter sa responsabilité si le dommage résultait de son fait personnel. Le Protocole

schuld, voorziet het Protocol dat de beperking niet zal gelden als bewezen wordt dat de schade het gevolg is van het persoonlijk handelen of nalaten van de eigenaar, met opzet die schade te veroorzaken, hetzij roekeloos met de kennis dat de schade er waarschijnlijk zou uit voortvloeien.

De bedragen worden dus niet enkel drastisch verhoogd, maar het recht op de beperking van aansprakelijkheid wordt beperkt door het invoeren van de notie van «roekeloos gedrag».

8. Om de tonnenmaat van het schip vast te stellen voorziet het Protocol dat men de methode voorzien in het internationaal Verdrag betreffende de meting van schepen opgemaakt te Londen op 23 juli 1969 moet toepassen.

Aldus worden alle schepen op dezelfde manier gemeten, daar waar er in het C.L.C. Verdrag 1969 verschillende methoden mogelijk waren, waarbij hetzelfde schip verschillende tonnenmaten kon hebben wat dan aanleiding gaf tot verschillende bedragen voor de beperking van aansprakelijkheid.

9. Zoals bij het begin van deze memorie werd uiteengezet wordt de vergoeding van de schade veroorzaakt door koolwaterstoffen geregeld door twee Verdragen:

- het C.L.C. Verdrag 1969
- het Fonds Verdrag 1971.

Deze Verdragen zijn sterk met elkaar verbonden.

Immers het Fonds Verdrag 1971 wordt slechts toegepast wanneer de vergoeding onder het C.L.C. Verdrag 1969 onvoldoende is om de geleden schade te vergoeden.

Aangezien door het C.L.C. Protocol 1992 de bedragen drastisch worden verhoogd, was het ook noodzakelijk een Fonds 1992 Protocol op te stellen.

De goedkeuring van dit Protocol wordt voorzien in een afzonderlijk wetsontwerp.

Vermits er gedurende een zekere periode een aantal landen Verdragsluitende Partij zullen zijn bij zowel het C.L.C. Verdrag 1969 als het C.L.C. Protocol van 1992 voorziet dit Protocol een aantal overgangs- en slotbepalingen.

De voornaamste kunnen als volgt samengevat worden:

a) wanneer een Staat zowel Partij is bij het C.L.C. Verdrag 1969 als bij het C.L.C. Protocol 1992 dan worden de bepalingen van het C.L.C. Verdrag 1969 toegepast, dus ook de daarin voorziene beperking van aansprakelijkheid.

Voor landen die eveneens Partij zijn bij het Fonds Verdrag 1971 wordt de schade dan verder vergoed door de bepalingen van dat Verdrag.

prévoit à présent que la limitation ne sera pas d'application s'il est prouvé que le dommage résulte du fait ou de l'omission personnels du propriétaire, commis avec l'intention de provoquer un tel dommage, ou commis témérement et avec conscience qu'un tel dommage en résulterait probablement.

Les montants ne sont donc pas seulement sérieusement majorés, mais le droit de limiter la responsabilité est limité par l'introduction de la notion de «comportement téméraire».

8. Pour déterminer la jauge du navire, le Protocole prévoit que l'on utilise la méthode prévue par la Convention internationale sur le jaugeage des navires, faite à Londres le 23 juillet 1969.

Tous les navires seront donc jaugeés de la même manière. La Convention C.L.C. 1969 permettait l'utilisation de méthodes de jaugeage différentes, ce qui faisait qu'un même navire pouvait avoir des jauges différentes qui faisaient ainsi varier les montants de la limitation de la responsabilité.

9. Comme indiqué au début du présent exposé, l'indemnisation des dommages causés par des hydrocarbures est réglée par deux conventions:

- la Convention C.L.C. 1969
- la Convention Fonds 1971.

Ces Conventions sont fortement liées entre elles.

En effet, la Convention Fonds 1971 n'est appliquée que lorsque l'indemnisation due en vertu de la Convention C.L.C. 1969 est insuffisante pour couvrir les dommages subis.

Étant donné que le Protocole C.L.C. 1992 augmente sérieusement les montants, il était nécessaire d'établir aussi un Protocole Fonds 1992.

L'approbation de ce Protocole est prévue dans un projet de loi distinct.

Comme un certain nombre de pays seront durant une période déterminée Parties contractantes aussi bien à la Convention C.L.C. 1969 qu'au Protocole C.L.C. 1992, un certain nombre de dispositions transitoires et finales ont été prévues dans ce Protocole.

Les principales d'entre elles peuvent être résumées comme suit:

a) lorsqu'un État est Partie à la fois à la Convention C.L.C. 1969 et au Protocole C.L.C. 1992, les dispositions de la Convention C.L.C. 1969 sont d'application, donc aussi la limitation de la responsabilité qui y est prévue.

Lorsqu'un État est également Partie à la Convention Fonds 1971, le restant du dommage est réparé suivant les dispositions de cette Convention.

Indien na toepassing van de beide Verdragen de volledige schade nog niet zou zijn vergoed, wordt het resterende gedeelte vergoed volgens de bepalingen van het C.L.C. Protocol 1992 (dus maximaal voor 59,7 miljoen rekeneenheden).

b) om tot het C.L.C. Protocol 1992 te kunnen treden moet een Staat ook het Fonds Protocol 1992 ratificeren ofwel het Fonds Verdrag 1971 opzeggen, om te vermijden dat er een band zou ontstaan tussen de gewijzigde aansprakelijkheidsbeperking in het C.L.C. Protocol 1992 en de ongewijzigde bedragen in het Fonds Verdrag 1971;

c) een Staat die Partij is bij het C.L.C. Protocol 1992 maar niet bij het C.L.C. Verdrag 1969, is tegenover andere Staten die het C.L.C. Protocol 1992 hebben aanvaard uiteraard gebonden door de bepalingen van het Protocol, maar is tegenover Staten die enkel Partij zijn bij het C.L.C. Verdrag 1969, niet gebonden door de bepalingen van dat Verdrag.

Om allerlei moeilijkheden te vermijden voortvloeiende uit het gelijktijdig bestaan van twee verschillende aansprakelijkheidsstelsels (verbonden aan twee verschillende Fondssystemen) is het aangewezen dat na de ratificatie van het C.L.C. Protocol 1992 en het Fonds Protocol 1992, het C.L.C. Verdrag 1969 en het Fonds Verdrag 1971 worden opgezegd.

Voor het Fonds Verdrag 1971 is dat trouwens essentieel. Immers wanneer ook het Fonds Protocol 1992 zal geratificeerd zijn en internationaal in werking zal zijn getreden zullen er twee Fondsen bestaan:

- één op basis van het Fonds Verdrag 1971;
- één op basis van het Fonds Protocol 1992.

Aangezien de importerende oliefirma's op basis van de ingevoerde hoeveelheden olie bijdragen moeten betalen, zullen zij zonder opzegging van het oude Verdrag 1971 tweemaal bijdragen moeten storten, wat uiteraard economisch onrendabel is.

Voor verdere toelichting moge verwezen worden naar het wetsontwerp houdende goedkeuring van het Fonds Protocol 1992.

10. Het Protocol voorziet tenslotte een vereenvoudigde procedure om in de toekomst de aansprakelijkheidsbedragen te verhogen.

Tot nu toe kon dit enkel gebeuren via een diplomatieke conferentie die dan een Protocol moest opstellen, dat daarna door een voldoende aantal landen moest geratificeerd worden. De ervaring leert dat deze procedure minstens een vijftal jaren in beslag neemt.

Daarom wordt thans voorzien dat wijzigingen van de bedragen kunnen besproken worden in het juridisch comité van de I.M.O. en daar aanvaard worden met een tweederde meerderheid.

Lorsqu'après l'application des deux Conventions les dommages n'auraient pas encore été entièrement réparés, la partie restante sera réparée suivant les dispositions du Protocole C.L.C. 1992 (soit au maximum pour 59,7 millions d'unités de compte).

b) pour pouvoir adhérer au Protocole C.L.C. 1992, un État doit aussi ratifier le Protocole Fonds 1992 ou résilier la Convention Fonds 1971 pour éviter qu'un lien ne se crée entre la limitation de la responsabilité telle que modifiée par le Protocole C.L.C. 1992 et les montants inchangés mentionnés dans la Convention Fonds 1971;

c) un État Partie au Protocole C.L.C. 1992 mais pas à la Convention C.L.C. 1969, est forcément lié envers d'autres États qui ont accepté le Protocole C.L.C. 1992 par les dispositions du Protocole, mais pas envers des États qui sont uniquement Partie à la Convention C.L.C. 1969.

Pour éviter toutes sortes de difficultés résultant de l'existence simultanée de deux systèmes différents de limitation de la responsabilité (liés aux deux systèmes différents de Fonds), il est indiqué de résilier la Convention C.L.C. 1969 et la Convention Fonds 1971 après ratification du Protocole C.L.C. 1992 et du Protocole Fonds 1992.

Ceci est d'ailleurs essentiel pour la Convention Fonds 1971 car deux Fonds existeront en effet lorsque le Protocole Fonds 1992 aura également été ratifié et sera entré en vigueur sur le plan international:

- un sur la base de la Convention Fonds 1971;
- un sur la base du Protocole Fonds 1992.

Comme les firmes importatrices d'hydrocarbures doivent payer des cotisations sur la base des quantités d'hydrocarbures importées, elles devront, sans la résiliation de l'ancienne Convention 1971, payer deux fois ces cotisations, ce qui n'est évidemment pas rentable sur le plan économique.

Pour de plus amples explications, nous vous prions de bien vouloir vous référer au projet de loi portant approbation du Protocole Fonds 1992.

10. Le Protocole prévoit enfin une procédure simplifiée pour augmenter à l'avenir les montants de la responsabilité.

Jusqu'à présent l'augmentation ne pouvait intervenir que par le biais d'une conférence diplomatique qui devait établir un Protocole. Celui-ci devait être ratifié ensuite par un nombre suffisant de pays. L'expérience a révélé qu'une telle procédure durait au moins cinq ans.

C'est pourquoi il est prévu que les modifications apportées aux montants pourront dorénavant être discutées au sein du comité juridique de l'O.M.I. et y être acceptées à la majorité des deux tiers.

De beslissing wordt dan medegedeeld aan alle Verdragsluitende Partijen en wordt 18 maanden later van kracht, tenzij tenminste 1/4 van de Verdragsluitende Partijen hebben laten weten de wijzigingen niet te aanvaarden.

Indien er tot een verhoging wordt beslist mag deze niet meer bedragen dan 6 % op jaarbasis, berekend vanaf 1993.

*
* *

De goedkeuring van het C.L.C. Protocol 1992 samen met het Fonds Protocol 1992, zal een betekenisvolle stap zijn in een betere bescherming van de slachtoffers van een olieverontreiniging.

De bedragen worden immers drastisch verhoogd, het toepassingsveld wordt geografisch uitgebreid en ook de preventieve maatregelen worden vergoed.

Er moet hierbij gewezen worden op het feit dat bij een olieverontreiniging de overheid (staat, gewest, provincie, gemeente) het grootste slachtoffer is, daar zij moet instaan voor het verwijderen van de vervuiling en het herstellen van het marine milieu.

De regering verzoekt het Parlement dan ook met aandrang dit Protocol en het Fonds Protocol 1992 ten spoedigste te willen goedkeuren.

De minister van Buitenlandse Zaken,

Erik DERYCKE.

De minister van Economie,

Elio DI RUPO.

De minister van Vervoer,

Michel DAERDEN.

De minister van Justitie,

Tony VAN PARYS.

La décision sera communiquée ensuite à toutes les Parties contractantes et entrera en vigueur 18 mois plus tard, à moins qu'1/4 au moins des Parties contractantes n'ait fait savoir qu'elles n'acceptaient pas les modifications.

S'il est décidé de majorer les montants, cette majoration ne pourra être supérieure à 6 % sur une base annuelle, calculée à partir de 1993.

*
* *

L'approbation simultanée du Protocole C.L.C. 1992 et du Protocole Fonds 1992 constituera une étape significative vers une meilleure protection des victimes d'une pollution par des hydrocarbures.

Les montants sont en effet majorés d'une manière drastique, le champ d'application est géographiquement élargi et les mesures de sauvegarde sont également indemnisées.

Il est à souligner, en l'occurrence, qu'en cas de pollution par des hydrocarbures, les pouvoirs publics (État, région, province, commune) en sont les principales victimes, vu que c'est à ces instances que revient la tâche d'éliminer la pollution et de rétablir l'environnement marin.

Le Gouvernement insiste dès lors pour que le Parlement approuve au plus vite ce Protocole et le Protocole Fonds de 1992.

Le ministre des Affaires Etrangères,

Erik DERYCKE.

Le ministre de l'Économie,

Elio DI RUPO.

Le ministre des Transports,

Michel DAERDEN.

Le ministre de la Justice,

Tony VAN PARYS.

ONTWERP VAN WET

ALBERT II,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze minister van Buitenlandse Zaken, Onze minister van Economie, Onze minister van Vervoer en van Onze minister van Justitie.

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Onze minister van Buitenlandse Zaken, Onze minister van Economie, Onze minister van Vervoer en Onze minister van Justitie zijn gelast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Senaat in te dienen.

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

Het Protocol van 1992 tot wijziging van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijk aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1969, en de Bijlage, gedaan te Londen op 27 november 1992, zullen volkomen gevolg hebben.

Art. 3

Artikel 1 van de wet van 20 juli 1976 houdende goedkeuring en uitvoering van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, en van de Bijlage, opgemaakt te Brussel op 29 november 1969 wordt vervangen door de volgende bepaling:

«*Art. 1.* — Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder «het Verdrag»: het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, en de Bijlage opgemaakt te Brussel op 29 november 1969, zoals dit werd gewijzigd door het Protocol van 1992 tot wijziging van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie 1969, opgemaakt te Londen op 27 november 1992.»

PROJET DE LOI

ALBERT II,

Roi des Belges,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition de Notre ministre des Affaires étrangères, de Notre ministre de l'Économie, de Notre ministre des Transports et de Notre ministre de la Justice.

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Notre ministre des Affaires étrangères, Notre ministre de l'Économie, Notre ministre des Transports et Notre ministre de la Justice sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives et de déposer au Sénat le projet de loi dont la teneur suit:

Article 1er.

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

Le Protocole de 1992 modifiant la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et l'Annexe, faits à Londres le 27 novembre 1992, sortiront leur plein et entier effet.

Art. 3

L'article 1er de la loi du 20 juillet 1976 portant approbation et exécution de la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures et son Annexe, faites à Bruxelles le 29 novembre 1969, est remplacé par la disposition suivante:

«*Art. 1er.* — Pour l'application de la présente loi, on entend par «la Convention»: la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures et son Annexe, faites à Bruxelles le 29 novembre 1969, telle qu'elles ont été modifiées par le Protocole de 1992 modifiant la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, fait à Londres le 27 novembre 1992.»

Art. 4

In artikel 7, § 1, van de wet van 20 juli 1976 houdende goedkeuring en uitvoering van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie en van de Bijlage, opgemaakt te Brussel op 29 november 1969, worden in de Franse tekst de woorden «Cinq mille» vervangen door de woorden «cinq cent mille».

Art. 5

De Koning bepaalt de dag waarop deze wet in werking treedt.

Gegeven te Brussel, 3 juni 1998.

ALBERT

Van Koningswege:

De minister van Buitenlandse Zaken,

Erik DERYCKE.

De minister van Economie,

Elio DI RUPO.

De minister van Vervoer,

Michel DAERDEN.

De minister van Justitie,

Tony VAN PARYS.

Art. 4

Dans le texte français de l'article 7, § 1er, de la loi du 20 juillet 1976 portant approbation et exécution de la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et son Annexe, faites à Bruxelles le 29 novembre 1969, les mots «Cinq mille» sont remplacés par les mots «cinq cent mille».

Art. 5

Le Roi fixe la date d'entrée en vigueur de la présente loi.

Donné à Bruxelles, le 3 juin 1998.

ALBERT

Par le Roi:

Le ministre des Affaires étrangères,

Erik DERYCKE.

Le ministre de l'Économie,

Elio DI RUPO.

Le ministre des Transports,

Michel DAERDEN.

Le ministre de la Justice,

Tony VAN PARYS.

(C. VERTALING)

PROTOCOL

van 1992 tot wijziging van het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1969

De Partijen bij dit Protocol,

Bestudeerd hebbend het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1969, en het daarbij behorende Protocol van 1984,

Vastgesteld hebbend dat het Protocol van 1984 bij dat Verdrag, waarbij wordt voorzien in een ruimere werkingssfeer van het Verdrag en in een verhoging van de vergoeding, niet in werking is getreden,

Het belang bevestigend van de handhaving van de levensvatbaarheid van het internationale stelsel van aansprakelijkheid voor verontreiniging door olie en van vergoeding van schade,

Zich bewust van de noodzaak de zo spoedig mogelijke inwerkingtreding van de inhoud van het Protocol van 1984 te verzekeren,

Erkennend dat er bijzondere bepalingen nodig zijn in verband met de invoering van overeenkomstige wijzigingen van het Internationaal Verdrag betreffende de instelling van een Internationaal Fonds voor vergoeding van schade door verontreiniging door olie, 1971,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Het Verdrag dat door de bepalingen van dit Protocol wordt gewijzigd is het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1969, hierna te noemen het «Aansprakelijkheidsverdrag, 1969». Ten aanzien van Staten die Partij zijn bij het Protocol van 1976 bij het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, wordt hiermee bedoeld het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, zoals gewijzigd bij dat Protocol.

Artikel 2

Artikel I van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt vervangen door de volgende tekst:

1. wordt onder «schip» verstaan: alle zeeschepen en andere zeegaande vaartuigen, van welk type ook, gebouwd of aangepast voor het vervoer van olie in bulk als lading, met dien verstande dat een schip dat olie en andere soorten lading kan vervoeren alleen als een schip wordt beschouwd, wanneer het daadwerkelijk olie in bulk als lading vervoert en tijdens iedere reis na een zodanig vervoer, tenzij wordt aangetoond dat het geen residuen van zulk vervoer van olie in bulk aan boord heeft.

2. Het vijfde lid wordt vervangen door de volgende tekst:

5. wordt onder «olie» verstaan: alle persistente uit koolwaterstoffen bestaande minerale oliën, zoals ruwe olie, stookolie,

PROTOCOLE

de 1992 modifiant la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures

LES PARTIES AU PRÉSENT PROTOCOLE,

AYANT EXAMINÉ la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures et le Protocole de 1984 y relatif,

AYANT NOTÉ que le Protocole de 1984 à cette convention qui en élargit la portée et offre une indemnisation accrue n'est pas encore entré en vigueur,

AFFIRMANT qu'il importe de préserver la viabilité du système international de responsabilité et d'indemnisation pour la pollution par les hydrocarbures,

CONSCIENTES de la nécessité d'assurer dès que possible l'entrée en vigueur du contenu du Protocole de 1984,

RECONNAISSANT que des dispositions spéciales sont nécessaires pour l'introduction d'amendements correspondants à la Convention internationale de 1971 portant création d'un Fonds international d'indemnisation pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures,

SONT CONVENUES des dispositions suivantes:

Article premier

La Convention qui est modifiée par les dispositions du présent Protocole est la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, ci-après dénommée la «Convention de 1969 sur la responsabilité». Pour les États Parties au Protocole de 1976 de la Convention de 1969 sur la responsabilité, cette expression désigne la Convention de 1969 sur la responsabilité, telle que modifiée par ce protocole.

Article 2

L'article I de la Convention de 1969 sur la responsabilité est modifié comme suit:

1. Le paragraphe 1 est remplacé par le texte ci-après:

1. «Navire» signifie tout bâtiment de mer ou engin marin, quel qu'il soit, construit ou adapté pour le transport des hydrocarbures en vrac en tant que cargaison, à condition qu'un navire capable de transporter des hydrocarbures et d'autres cargaisons ne soit considéré comme un navire que lorsqu'il transporte effectivement des hydrocarbures en vrac en tant que cargaison et pendant tout voyage faisant suite à un tel transport à moins qu'il ne soit établi qu'il ne reste à bord aucun résidu de ce transport d'hydrocarbures en vrac.

2. Le paragraphe 5 est remplacé par le texte ci-après:

5. «Hydrocarbures» signifie tous les hydrocarbures minéraux persistants, notamment le pétrole brut, le fuel-oil, l'huile diesel

zware dieselolie en smeerolie, vervoerd aan boord van een schip als lading of in de bunkers van het schip.

3. Het zesde lid wordt vervangen door de volgende tekst:

6. wordt onder «schade door verontreiniging» verstaan:

a. verlies of schade buiten het schip veroorzaakt door bevulling ten gevolge van het ontsnappen of doen wegvloeien van olie uit het schip, waar zulk ontsnappen of doen wegvloeien ook mag plaatsvinden, met dien verstande dat vergoeding voor andere schade aan het milieu dan winstderving ten gevolge van deze schade wordt beperkt tot de kosten van redelijke maatregelen tot herstel die daadwerkelijk worden ondernomen of zullen worden ondernomen.

b. de kosten van preventieve maatregelen alsmede verlies of schade veroorzaakt door die maatregelen;

4. Het achtste lid wordt vervangen door de volgende tekst:

8. wordt onder «voorval» verstaan: elk feit of elke opeenvolging van feiten met dezelfde oorzaak, waardoor schade door verontreiniging wordt veroorzaakt, of waardoor een ernstige en onmiddellijke dreiging ontstaat dat zulk een schade zal worden veroorzaakt.

5. Het negende lid wordt vervangen door de volgende tekst:

9. wordt onder «Organisatie» verstaan: de Internationale Maritieme Organisatie.

6. Na het negende lid wordt een nieuw lid ingevoegd, dat als volgt luidt:

10. wordt onder het «Aansprakelijkheidsverdrag, 1969» verstaan: het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1969. Voor Partijen bij het Protocol van 1976 bij dit Verdrag, wordt met deze term bedoeld het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, zoals gewijzigd bij dat Protocol.

Artikel 3

Artikel II van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, wordt vervangen door de volgende tekst:

Dit Verdrag is uitsluitend van toepassing op:

a. schade door verontreiniging veroorzaakt:

i. op het grondgebied, de territoriale zee daaronder begrepen, van een Verdragsluitende Staat, en

ii. binnen de exclusieve economische zone van een Verdragsluitende Staat, vastgesteld overeenkomstig het internationale recht, of, indien een Verdragsluitende Staat een zodanige zone niet heeft vastgesteld, binnen een gebied buiten en grenzend aan de territoriale zee van die Staat, door die Staat vastgesteld overeenkomstig het internationale recht en dat zich niet verder uitstrekt dan 200 zeemijl van de basislijnen waarvan de breedte van zijn territoriale zee wordt gemeten;

b. preventieve maatregelen, waar ook genomen, ter voorkoming of ter beperking van zodanige schade.

Artikel 4

Artikel III van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, wordt als volgt gewijzigd;

1. Het eerste lid wordt vervangen door de volgende tekst:

1. De eigenaar van het schip op het tijdstip van het voorval, of, zo het voorval bestaat uit een opeenvolging van feiten, op het

jourde et l'huile de graissage, qu'ils soient transportés à bord d'un navire en tant que cargaison ou dans les soutes de ce navire.

3. Le paragraphe 6 est remplacé par le texte ci-après:

6. «Dommage par pollution» signifie:

a) le préjudice ou le dommage causé à l'extérieur du navire par une contamination survenue à la suite d'une fuite ou d'un rejet d'hydrocarbures du navire, où que cette fuite ou ce rejet se produise, étant entendu que les indemnités versées au titre de l'altération de l'environnement autres que le manque à gagner dû à cette altération seront limitées au coût des mesures raisonnables de remise en état qui ont été effectivement prises ou qui le seront;

b) le coût des mesures de sauvegarde et les autres préjudices ou dommages causés par ces mesures.

4. Le paragraphe 8 est remplacé par le texte ci-après:

8. «Événement» signifie tout fait ou tout ensemble de faits ayant la même origine et dont résulte une pollution ou qui constitue une menace grave et imminente de pollution.

5. Le paragraphe 9 est remplacé par le texte ci-après:

9. «Organisation» signifie l'Organisation maritime internationale.

6. Après le paragraphe 9, un nouveau paragraphe est inséré comme suit:

10. «Convention de 1969 sur la responsabilité» signifie la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures. Pour les États Parties au Protocole de 1976 de cette convention, l'expression désigne la Convention de 1969 sur la responsabilité, telle que modifiée par ce protocole.

Article 3

L'article II de la Convention de 1969 sur la responsabilité est remplacé par le texte ci-après:

La présente Convention s'applique exclusivement:

a) aux dommages de pollution survenus:

i) sur le territoire, y compris la mer territoriale, d'un État contractant, et

ii) dans la zone économique exclusive d'un État contractant établie conformément au droit international ou, si un État contractant n'a pas établi cette zone, dans une zone située au-delà de la mer territoriale de cet État et adjacente à celle-ci, déterminée par cet État conformément au droit international et ne s'étendant pas au-delà de 200 milles marins des lignes de base à partir desquelles est mesurée la largeur de la mer territoriale;

b) aux mesures de sauvegarde, où qu'elles soient prises, destinées à éviter ou à réduire de tels dommages.

Article 4

L'article III de la Convention de 1969 sur la responsabilité est modifié comme suit:

1. Le paragraphe 1 est remplacé par le texte ci-après:

1. Le propriétaire du navire au moment d'un événement ou, si l'événement consiste en une succession de faits, au moment du

tijdstip van het eerste feit, is, behoudens het bepaalde in het tweede en het derde lid van dit artikel, aansprakelijk voor schade door verontreiniging, veroorzaakt door het schip als gevolg van het voorval.

2. Het vierde lid wordt vervangen door de volgende tekst:

4. Geen vordering tot vergoeding van schade door verontreiniging kan tegen de eigenaar worden ingesteld anders dan in overeenstemming met dit Verdrag. Onverminderd het bepaalde in het vijfde lid van dit artikel kan noch op grond van dit Verdrag, noch op enige andere grond, een vordering tot vergoeding van schade door verontreiniging worden ingesteld tegen:

- a. de ondergeschikten of lasthebbers van de eigenaar of de leden van de bemanning;
- b. de loods of enige andere persoon die, zonder lid van de bemanning te zijn, diensten voor het schip verricht;
- c. een bevrachter (hoe ook omschreven, met inbegrip van een rompbevrachter), beheerder of degene in wiens handen de exploitatie van het schip is gelegd;
- d. personen die met instemming van de eigenaar of in opdracht van een bevoegde overheidsinstantie hulpverleningswerkzaamheden verrichten;
- e. personen die preventieve maatregelen nemen;
- f. alle ondergeschikten of lasthebbers van personen genoemd onder c, d en e;

tenzij de schade het gevolg is van hun persoonlijk handelen of nalaten, begaan hetzij met het opzet zodanige schade te veroorzaken hetzij roekeloos en in de wetenschap dat zodanige schade er waarschijnlijk uit zou voortvloeien.

Artikel 5

Artikel IV van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, wordt als volgt gewijzigd:

Wanneer zich een voorval voordoet waarbij twee of meer schepen zijn betrokken en er ten gevolge daarvan schade door verontreiniging is ontstaan, zijn de eigenaren van alle betrokken schepen, tenzij zij ingevolge artikel III van aansprakelijkheid zijn ont-heven, hoofdelijk aansprakelijk voor alle schade die redelijkerwijs niet te scheiden is.

Artikel 6

Artikel V van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt vervangen door de volgende tekst:

1. De eigenaar van een schip kan zijn aansprakelijkheid uit hoofde van dit Verdrag per voorval beperken tot een totaal bedrag dat als volgt wordt berekend:

- a. drie miljoen rekeneenheden voor een schip met een brutotonnage van niet meer dan 5 000;
- b. voor een schip met een grotere brutotonnage, voor elke toename van de brutotonnage met één, 420 rekeneenheden boven het onder a genoemde bedrag;

met dien verstande evenwel dat dit bedrag in geen geval in totaal 59,7 miljoen rekeneenheden te boven kan gaan.

2. Het tweede lid wordt vervangen door de volgende tekst:

2. De eigenaar is niet gerechtigd zijn aansprakelijkheid ingevolge dit Verdrag te beperken indien wordt bewezen dat de schade door verontreiniging het gevolg is van zijn persoonlijk handelen of nalaten, begaan hetzij met het opzet zodanige schade te veroor-

premier de ces faits, est responsable de tout dommage par pollution causé par le navire et résultant de l'événement, sauf dans les cas prévus aux paragraphes 2 et 3 du présent article.

2. Le paragraphe 4 est remplacé par le texte ci-après:

4. Aucune demande de réparation de dommage par pollution ne peut être formée contre le propriétaire autrement que sur la base de la présente Convention. Sous réserve du paragraphe 5 du présent article, aucune demande de réparation de dommage par pollution, qu'elle soit ou non fondée sur la présente Convention, ne peut être introduite contre:

- a) les préposés ou mandataires du propriétaire ou les membres de l'équipage;
- b) le pilote ou toute autre personne qui, sans être membre de l'équipage, s'acquitte de services pour le navire;
- c) tout affréteur (sous quelque appellation que ce soit, y compris un affréteur coque nue), armateur ou armateur-gérant du navire;
- d) toute personne accomplissant des opérations de sauvetage avec l'accord du propriétaire ou sur les instructions d'une autorité publique compétente;
- e) toute personne prenant des mesures de sauvegarde;
- f) tous préposés ou mandataires des personnes mentionnées aux alinéas c), d) et e);

à moins que le dommage ne résulte de leur fait ou de leur omission personnels, commis avec l'intention de provoquer un tel dommage, ou commis témérement et avec conscience qu'un tel dommage en résulterait probablement.

Article 5

L'article IV de la Convention de 1969 sur la responsabilité est remplacé par le texte ci-après:

Lorsqu'un événement met en cause plus d'un navire et qu'un dommage par pollution en résulte, les propriétaires de tous les navires en cause sont, sous réserve des exemptions prévues à l'article III, conjointement et solidairement responsables pour la totalité du dommage qui n'est pas raisonnablement divisible.

Article 6

L'article V de la Convention de 1969 sur la responsabilité est modifié comme suit:

1. Le paragraphe 1 est remplacé par le texte ci-après:

1. Le propriétaire d'un navire est en droit de limiter sa responsabilité aux termes de la présente Convention à un montant total par événement calculé comme suit:

- a) 3 millions d'unités de compte pour un navire dont la jauge ne dépasse pas 5 000 unités;
- b) pour un navire dont la jauge dépasse ce nombre d'unités, pour chaque unité de jauge supplémentaire, 420 unités de compte en sus du montant mentionné à l'alinéa a);

étant entendu toutefois que le montant total ne pourra en aucun cas excéder 59,7 millions d'unités de compte.

2. Le paragraphe 2 est remplacé par le texte ci-après:

2. Le propriétaire n'est pas en droit de limiter sa responsabilité aux termes de la présente Convention s'il est prouvé que le dommage par pollution résulte de son fait ou de son omission personnels, commis avec l'intention de provoquer un tel

zaken, hetzij roekeloos en in de wetenschap dat zodanige schade er waarschijnlijk uit zou voortvloeien.

3. Het derde lid wordt vervangen door de volgende tekst:

3. Ten einde zich te kunnen beroepen op de in het eerste lid van dit artikel bedoelde beperking, moet de eigenaar een fonds vormen tot een bedrag gelijk aan het maximum van zijn aansprakelijkheid bij de rechterlijke of andere bevoegde autoriteit van een Verdragsluitende Staat binnen wiens grondgebied een vordering op grond van artikel IX wordt ingesteld, of indien geen vordering wordt ingesteld, bij een rechterlijke of andere bevoegde autoriteit van een Verdragsluitende Staat binnen wiens grondgebied een vordering op grond van artikel IX wordt ingesteld. Het fonds kan worden gevormd door het storten van de geldsom of door het stellen van een bankgarantie of iedere andere garantie welke aanvaardbaar is volgens de wetgeving van de Verdragsluitende Staat waar het fonds wordt gevormd en welke door de rechterlijke of andere bevoegde autoriteit genoegzaam wordt geacht.

4. Hert negende lid wordt vervangen door de volgende tekst:

9.a. De «rekenenheid» bedoeld in het eerste lid van dit artikel is het bijzondere trekkingsrecht zoals dit is omschreven door het Internationale Monetair Fonds. De in het eerste lid genoemde bedragen worden omgerekend in een nationale munteenheid volgens de waarde van die munteenheid ten opzichte van het bijzondere trekkingsrecht op de datum van de vorming van het in het derde lid bedoelde fonds. De waarde van de nationale munteenheid, uitgedrukt in bijzondere trekkingsrechten, van een Verdragsluitende Staat die lid is van het Internationale Monetair Fonds, wordt berekend overeenkomstig de waarderingsmethode die door het Internationale Monetair Fonds op de desbetreffende datum wordt toegepast voor zijn eigen verrichtingen en transacties. De waarde van de nationale munteenheid, uitgedrukt in bijzondere trekkingsrechten, van een Verdragsluitende Staat die geen lid is van het Internationale Monetair Fonds, wordt berekend op een door die Staat vastgestelde wijze.

9.b. Niettemin kan een Verdragsluitende Staat die geen lid is van het Internationale Monetair Fonds en wiens wet de toepassing van de bepalingen van het negende lid, onder a, niet toelaat, op het tijdstip van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring van dan wel toetreding tot dit Verdrag of op enig tijdstip nadien, verklaren dat de in het negende lid, onder a, bedoelde rekenenheid gelijk zal zijn aan 15 goudfranken. De in dit lid bedoelde goudfrank komt overeen met vijftien en een half milligram goud van een gehalte van negenhonderdduizendste fijn. De omrekening van de goudfrank in de nationale munteenheid geschiedt volgens de wet van de betrokken Staat.

9.c. De in de laatste zin van het negende lid, onder a, genoemde berekening en de in het negende lid, onder b, genoemde omrekening geschieden op zodanige wijze dat in de nationale munteenheid van de Verdragsluitende Staat zoveel mogelijk dezelfde werkelijke waarde tot uitdrukking komt voor de bedragen genoemd in het eerste lid als zou voortvloeien uit de toepassing van de eerste drie zinnen van het negende lid, onder a. Bij nederlegging van een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring van of toetreding tot dit Verdrag en telkens wanneer een verandering optreedt in hun wijze van berekening ingevolge het negende lid, onder a, of in het resultaat van de omrekening ingevolge het negende lid, onder b, delen de Verdragsluitende Staten de depositaris hun wijze van berekening dan wel het resultaat van de omrekening mede.

5. Het tiende lid wordt vervangen door de volgende tekst:

10. Voor de toepassing van dit artikel is de brutotonnage van het schip de brutotonnage berekend overeenkomstig de voorschriften voor de meting vervat in Bijlage I van het Internationaal Verdrag betreffende de meting van schepen, 1969.

dommage, ou commis téméairement et avec conscience qu'un tel dommage en résulterait probablement.

3. Le paragraphe 3 est remplacé par le texte ci-après:

3. Pour bénéficier de la limitation prévue au paragraphe 1 du présent article, le propriétaire doit constituer un fonds s'élevant à la limite de sa responsabilité auprès du tribunal ou de toute autre autorité compétente de l'un quelconque des États contractants où une action est engagée en vertu de l'article IX ou, à défaut d'une telle action, auprès d'un tribunal ou de toute autre autorité compétente de l'un quelconque des États contractants où une action peut être engagée en vertu de l'article IX. Le fonds peut être constitué soit par le dépôt de la somme, soit par la présentation d'une garantie bancaire ou de toute autre garantie acceptable admise par la législation de l'État contractant dans lequel le fonds est constitué, et jugée satisfaisante par le tribunal ou toute autre autorité compétente.

4. Le paragraphe 9 est remplacé par le texte ci-après:

9. a) L'«unité de compte» visée au paragraphe 1 du présent article est le droit de tirage spécial tel qu'il est défini par le Fonds monétaire international. Les montants mentionnés au paragraphe 1 sont convertis en monnaie nationale suivant la valeur de cette monnaie par rapport au droit de tirage spécial à la date de la constitution du fonds visé au paragraphe 3. La valeur, en droits de tirage spéciaux, de la monnaie nationale d'un État contractant qui est membre du Fonds monétaire international est calculée selon la méthode d'évaluation appliquée par le Fonds monétaire international à la date en question pour ses propres opérations et transactions. La valeur, en droits de tirage spéciaux, de la monnaie nationale d'un État contractant qui n'est pas membre du Fonds monétaire international est calculée de la façon déterminée par cet État.

b) Toutefois, un État contractant qui n'est pas membre du Fonds monétaire international et dont la législation ne permet pas d'appliquer les dispositions du paragraphe 9 a) peut, au moment de la ratification, de l'acceptation ou de l'approbation de la présente Convention ou de l'adhésion à celle-ci ou encore à tout moment par la suite, déclarer que l'unité de compte visée au paragraphe 9 a) est égale à 15 francs-or. Le franc-or visé dans le présent paragraphe correspond à 65 milligrammes et demi d'or au titre de neuf cents millièmes de fin. La conversion du franc-or en monnaie nationale s'effectue conformément à la législation de l'État en cause.

c) Le calcul mentionné à la dernière phrase du paragraphe 9 a) et la conversion mentionnée au paragraphe 9 b) sont faits de façon à exprimer en monnaie nationale de l'État contractant la même valeur réelle, dans la mesure du possible, pour les montants prévus au paragraphe 1 que celle qui découlerait de l'application des trois premières phrases du paragraphe 9 a). Les États contractants communiquent au dépositaire leur méthode de calcul conformément au paragraphe 9 a) ou les résultats de la conversion conformément au paragraphe 9 b), selon le cas, lors du dépôt de leur instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation de la présente Convention ou d'adhésion à celle-ci et chaque fois qu'un changement se produit dans cette méthode de calcul ou dans ces résultats.

5. Le paragraphe 10 est remplacé par le texte ci-après:

10. Aux fins du présent article, la jauge du navire est la jauge brute calculée conformément aux règles de jaugeage prévues à l'Annexe I de la Convention internationale de 1969 sur le jaugeage des navires.

6. De tweede zin van het elfde lid wordt vervangen door de volgende tekst:

Een zodanig fonds kan zelfs worden gevormd indien, ingevolge het bepaalde in het tweede lid, de eigenaar niet gerechtigd is zijn aansprakelijkheid te beperken, maar de vorming daarvan laat dan de rechten van de schuldeisers tegenover de eigenaar onverlet.

Artikel 7

Artikel VII(1) van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, wordt als volgt gewijzigd:

1. De eerste twee zinnen van het tweede lid worden vervangen door de volgende tekst:

Een certificaat houdende verklaring dat een overeenkomst van verzekering of een andere financiële zekerheid in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag van kracht is, wordt aan elk schip afgegeven, nadat de bevoegde autoriteit van een Verdragsluitende Staat heeft vastgesteld dat aan de eisen van het eerste lid is voldaan. Met betrekking tot een schip teboekgesteld in een Verdragsluitende Staat wordt zulk een certificaat afgegeven of gewaarmerkt door de bevoegde autoriteit van de Staat waar het schip is teboekgesteld; met betrekking tot een schip dat niet in een Verdragsluitende Staat is teboekgesteld, kan het worden afgegeven of gewaarmerkt door de bevoegde autoriteit van een Verdragsluitende Staat.

2. Het vierde lid wordt vervangen door de volgende tekst:

4. Het certificaat moet zich aan boord van het schip bevinden en een afschrift moet worden neergelegd bij de autoriteiten die het register houden waarin het schip staat teboekgesteld of, indien het schip niet in een Verdragsluitende Staat is teboekgesteld, bij de autoriteiten van de Staat die het certificaat afgeeft of waarmerkt.

3. De eerste zin van het zevende lid wordt vervangen door de volgende tekst:

Certificaten, afgegeven of gewaarmerkt onder het gezag van een Verdragsluitende Staat overeenkomstig het tweede lid, worden voor de toepassing van dit Verdrag erkend door andere Verdragsluitende Staten, als bezittende dezelfde geldigheid als door deze afgegeven of gewaarmerkte certificaten, zelfs indien zij zijn afgegeven of gewaarmerkt met betrekking tot een schip dat niet in een Verdragsluitende Staat is teboekgesteld.

4. In de tweede zin van het zevende lid worden de woorden «met de Staat waar het schip is teboekgesteld» vervangen door de woorden «met de Staat die de afgifte of waarmerking verricht».

5. De tweede zin van het achtste lid wordt vervangen door de volgende tekst:

In dit geval kan de verweerder, zelfs indien de eigenaar overeenkomstig artikel V, tweede lid, niet gerechtigd is zijn aansprakelijkheid te beperken, zich beroepen op de in artikel V, eerste lid, omschreven beperking van aansprakelijkheid.

Artikel 8

Artikel IX van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, wordt als volgt gewijzigd:

Het eerste lid wordt vervangen door de volgende tekst:

1. Indien een voorval schade door verontreiniging heeft veroorzaakt op het grondgebied van één of meer Verdragsluitende Staten, de territoriale zee of een gebied zoals bedoeld in artikel II daaronder begrepen, dan wel preventieve maatregelen zijn geno-

6. La deuxième phrase du paragraphe 11 est remplacée par le texte ci-après:

Un tel fonds peut être constitué même lorsque, en vertu des dispositions du paragraphe 2, le propriétaire n'est pas en droit de limiter sa responsabilité, mais la constitution ne porte pas atteinte, dans ce cas, aux droits qu'ont les victimes vis-à-vis du propriétaire.

Article 7

L'article VII(1) de la Convention de 1969 sur la responsabilité est modifié comme suit:

1. Les deux premières phrases du paragraphe 2 sont remplacées par le texte ci-après:

Un certificat attestant qu'une assurance ou autre garantie financière est en cours de validité conformément aux dispositions de la présente Convention est délivré à chaque navire après que l'autorité compétente de l'État contractant s'est assurée que le navire satisfait aux prescriptions du paragraphe 1. Lorsqu'il s'agit d'un navire immatriculé dans un État contractant, ce certificat est délivré ou visé par l'autorité compétente de l'État d'immatriculation du navire; lorsqu'il s'agit d'un navire non immatriculé dans un État contractant, le certificat peut être délivré ou visé par l'autorité compétente de tout État contractant.

2. Le paragraphe 4 est remplacé par le texte ci-après:

4. Le certificat doit se trouver à bord du navire et une copie doit en être déposée auprès de l'autorité qui tient le registre d'immatriculation du navire ou, si le navire n'est pas immatriculé dans un État contractant auprès de l'autorité de l'État qui a délivré ou visé le certificat.

3. La première phrase du paragraphe 7 est remplacée par le texte ci-après:

Les certificats délivrés ou visés sous la responsabilité d'un État contractant en application du paragraphe 2 sont reconnus par d'autres États contractants à toutes les fins de la présente Convention et sont considérés par eux comme ayant la même valeur que les certificats délivrés et visés par eux-mêmes, même lorsqu'il s'agit d'un navire qui n'est pas immatriculé dans un État contractant.

4. Dans la deuxième phrase du paragraphe 7, les mots «à l'État d'immatriculation» sont remplacés par les mots «à l'État qui a délivré ou visé le certificat».

5. La deuxième phrase du paragraphe 8 est remplacée par le texte ci-après:

Dans un tel cas, le défendeur peut, même lorsque le propriétaire n'est pas en droit de limiter sa responsabilité conformément à l'article V, paragraphe 2, se prévaloir des limites de responsabilité prévues à l'article V, paragraphe 1.

Article 8

L'article IX de la Convention de 1969 sur la responsabilité est modifié comme suit:

Le paragraphe 1 est remplacé par le texte ci-après:

1. Lorsqu'un événement a causé un dommage par pollution sur le territoire, y compris la mer territoriale, ou dans une zone telle que définie à l'article II, d'un ou de plusieurs États contractants, ou que des mesures de sauvegarde ont été prises pour prévenir ou

(1) In de Nederlandse vertaling van Artikel VII, elfde lid, wordt «territoriale wateren» vervangen door «territoriale zee».

(1) .

men ter voorkoming of beperking van schade door verontreiniging op dit grondgebied, de territoriale zee of het gebied daaronder begrepen, dan kunnen vorderingen tot schadevergoeding slechts worden ingesteld bij de rechter van die Verdragsluitende Staat of Staten. Van het instellen van zodanige vordering moet aan de verweerder binnen redelijke termijn kennis worden gegeven.

Artikel 9

Na artikel XII van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, die als volgt luiden:

Artikel XIIbis

Overgangsbepalingen

De volgende overgangsbepalingen zijn van toepassing in het geval van een Staat die op het tijdstip van een voorval Partij is bij zowel dit Verdrag als het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969:

a. wanneer een voorval schade door verontreiniging heeft veroorzaakt binnen de werkingssfeer van dit Verdrag wordt aan de aansprakelijkheid ingevolge dit Verdrag geacht te zijn voldaan indien, en voor zover, deze ook ontstaat ingevolge het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969;

b. wanneer een voorval schade door verontreiniging heeft veroorzaakt binnen de werkingssfeer van dit Verdrag en de Staat Partij is bij zowel dit Verdrag als het Internationaal Verdrag betreffende de instelling van een Internationaal Fonds voor vergoeding van schade door verontreiniging door olie, 1971, is van aansprakelijkheid waaraan nog moet worden voldaan na de toepassing van letter a van dit artikel, ingevolge dit Verdrag slechts sprake voor zover de schade door verontreiniging onvergoed blijft na toepassing van het genoemde Verdrag van 1971;

c. bij de toepassing van artikel III, vierde lid, van dit Verdrag wordt de uitdrukking «dit Verdrag» zo uitgelegd dat daarmee wordt verwezen naar dit Verdrag of naar het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, al naar gelang passend is;

d. bij de toepassing van artikel V, derde lid, van dit Verdrag wordt het totale bedrag van het te vormen fonds verlaagd met het bedrag waarmee aan de aansprakelijkheid geacht wordt te zijn voldaan overeenkomstig letter a van dit artikel.

Artikel XIIter

Slotbepalingen

De slotbepalingen van dit Verdrag zijn de artikelen 12 tot en met 18 van het Protocol van 1992 tot wijziging van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969. Verwijzingen in dit Verdrag naar Verdragsluitende Staten dienen te worden uitgelegd als verwijzingen naar de Verdragsluitende Staten bij dat Protocol.

Artikel 10

Het model van een certificaat dat als bijlage bij het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, is gevoegd, wordt vervangen door het model dat als bijlage bij dit Protocol is gevoegd.

atténuer tout dommage par pollution sur ce territoire, y compris la mer territoriale, ou dans une telle zone, il ne peut être présenté de demande d'indemnisation que devant les tribunaux de ce ou de ces États contractants. Avis doit être donné au défendeur, dans un délai raisonnable, de l'introduction de telles demandes.

Article 9

Après l'article XII de la Convention de 1969 sur la responsabilité, deux nouveaux articles sont insérés comme suit:

Article XIIbis

Dispositions transitoires

Les dispositions transitoires suivantes s'appliquent dans le cas d'un État qui, à la date d'un événement, est Partie à la fois à la présente Convention et à la Convention de 1969 sur la responsabilité:

a) lorsqu'un événement a causé des dommages par pollution relevant du champ d'application de la présente Convention, la responsabilité régie par celle-ci est considérée comme assumée au cas et dans la mesure où elle est également régie par la Convention de 1969 sur la responsabilité;

b) lorsqu'un événement a causé des dommages par pollution relevant du champ d'application de la présente Convention et que l'État est Partie à la présente Convention et à la Convention internationale de 1971 portant création d'un Fonds international d'indemnisation pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, la responsabilité qui reste à assumer après application des dispositions du paragraphe a) du présent article n'est régie par la présente Convention que dans la mesure où les dommages par pollution n'ont pas été pleinement réparés après application des dispositions de ladite Convention de 1971;

c) aux fins de l'application de l'article III, paragraphe 4, de la présente Convention, les termes «la présente Convention» sont interprétés comme se référant à la présente Convention ou à la Convention de 1969 sur la responsabilité, selon le cas;

d) aux fins de l'application de l'article V, paragraphe 3, de la présente Convention, le montant total du fonds à constituer est réduit du montant pour lequel la responsabilité est considérée comme assumée conformément au paragraphe a) du présent article.

Article XIIter

Clauses finales

Les clauses finales de la présente Convention sont les articles 12 à 18 du Protocole de 1992 modifiant la Convention de 1969 sur la responsabilité. Dans la présente Convention, les références aux États contractants sont considérées comme des références aux États contractants à ce protocole.

Article 10

Le modèle de certificat joint en annexe à la Convention de 1969 sur la responsabilité est remplacé par le modèle joint en annexe au présent Protocole.

Artikel 11

1. Het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, en dit Protocol worden, wat de Partijen bij dit Protocol betreft, gelezen en uitgelegd als één enkel document.

2. De artikelen I tot en met XII^{ter}, met inbegrip van het modelcertificaat, van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, zoals gewijzigd bij dit Protocol, worden aangeduid als het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1992 (Aansprakelijkheidsverdrag, 1992).

Slotbepalingen

Artikel 12

Ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring en toetreding

1. Dit Protocol staat open voor ondertekening te Londen van 15 januari 1993 tot en met 14 januari 1994 door alle Staten.

2. Onverminderd het bepaalde in het vierde lid kan een Staat Partij bij dit Protocol worden door:

a. ondertekening onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring gevolgd door bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring; of

b. toetreding.

3. Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding geschiedt door nederlegging van een daartoe strekkende akte bij de Secretaris-Generaal van de Organisatie.

4. Een Verdragsluitende Staat bij het Internationaal Verdrag betreffende de instelling van een Internationaal Fonds voor vergoeding van schade door verontreiniging door olie, 1971, hierna te noemen het Fondsverdrag, 1971, kan dit Protocol slechts bekrachtigen, aanvaarden, goedkeuren of ertoe toetreden indien hij tegelijkertijd het Protocol van 1992 tot wijziging van dat Verdrag bekrachtigt, aanvaardt, goedkeurt of ertoe toetreedt, tenzij hij het Fondsverdrag, 1971, opzegt met ingang van de datum waarop dit Protocol voor die Staat in werking treedt.

5. Een Staat die Partij is bij dit Protocol maar geen Partij is bij het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, is gebonden door de bepalingen van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, zoals gewijzigd bij dit Protocol, met betrekking tot andere Staten die hierbij Partij zijn, maar is niet gebonden door de bepalingen van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, met betrekking tot Staten die daarbij Partij zijn.

6. Akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding die zijn nedergelegd nadat een wijziging van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, zoals gewijzigd bij dit Protocol, in werking is getreden, worden geacht van toepassing te zijn op het aldus gewijzigde Verdrag, zoals gewijzigd door bedoelde wijziging.

Artikel 13

Inwerkingtreding

1. Dit Protocol treedt in werking twaalf maanden na de datum waarop tien Staten, waaronder vier Staten met elk niet minder dat

Article 11

1. La Convention de 1969 sur la responsabilité et le présent Protocole sont, entre les Parties au présent Protocole, considérés et interprétés comme formant un seul instrument.

2. Les articles I à XII^{ter}, y compris le modèle de certificat, de la Convention de 1969 sur la responsabilité, telle que modifiée par le présent Protocole, sont désignés sous le nom de «Convention internationale de 1992 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures» («Convention de 1992 sur la responsabilité»).

Clauses finales

Article 12

Signature, ratification, acceptation, approbation et adhésion

1. Le présent Protocole est ouvert à la signature de tous les États à Londres du 15 janvier 1993 au 14 janvier 1994.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 4, tout État peut devenir Partie au présent Protocole par:

a. signature sous réserve de ratification, acceptation ou approbation suivie de ratification, acceptation ou approbation; ou

b. adhésion.

3. La ratification, l'acceptation, l'approbation ou l'adhésion s'effectuent par le dépôt d'un instrument en bonne et due forme à cet effet auprès du Secrétaire général de l'Organisation.

4. Tout État contractant à la Convention internationale de 1971 portant création d'un Fonds international d'indemnisation pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, ci-après dénommée la «Convention de 1971 portant création du Fonds», ne peut ratifier, accepter ou approuver le présent Protocole ou y adhérer que s'il ratifie, accepte ou approuve en même temps le Protocole de 1992 modifiant cette convention ou s'il y adhère, à moins qu'il dénonce la Convention de 1971 portant création du Fonds, avec effet à compter de la date d'entrée en vigueur du présent Protocole pour cet État.

5. Un État qui est Partie au présent Protocole mais n'est pas Partie à la Convention de 1969 sur la responsabilité est lié par les dispositions de la Convention de 1969 sur la responsabilité, telle que modifiée par le présent Protocole, à l'égard des autres États Parties au Protocole mais n'est pas lié par les dispositions de la Convention de 1969 sur la responsabilité à l'égard des États Parties à cette convention.

6. Tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déposé après l'entrée en vigueur d'un amendement à la Convention de 1969 sur la responsabilité, telle que modifiée par le présent Protocole, est réputé s'appliquer à la Convention ainsi modifiée et telle que modifiée par ledit amendement.

Article 13

Entrée en vigueur

1. Le présent Protocole entre en vigueur douze mois après la date à laquelle dix États, y compris quatre États possédant chacun

een miljoen brutotonnage van tankschepen, akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding hebben nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Organisatie.

2. Iedere Verdragsluitende Staat bij het Fondsverdrag, 1971, kan evenwel, op het tijdstip van nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding met betrekking tot dit Protocol, verklaren dat deze akte niet eerder van kracht wordt beschouwd voor de toepassing van dit artikel dan aan het einde van het tijdvak van zes maanden genoemd in artikel 31 van het Protocol van 1992 bij het Fondsverdrag, 1971. Een Staat die geen Verdragsluitende Staat bij het Fondsverdrag, 1971, is, doch die een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding met betrekking tot het Protocol van 1992 tot wijziging van het Fondsverdrag, 1971, nederlegt, kan ook tegelijkertijd een verklaring overeenkomstig dit lid afleggen.

3. Iedere Staat die een verklaring overeenkomstig het voorgaande lid heeft afgelegd, kan deze te allen tijde intrekken door middel van een kennisgeving gericht aan de Secretaris-Generaal van de Organisatie. Een zodanige intrekking wordt van kracht op de datum waarop de kennisgeving wordt ontvangen, met dien verstande dat deze Staat geacht wordt zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding met betrekking tot dit Protocol op die datum te hebben nedergelegd.

4. Ten aanzien van elke Staat die dit Protocol bekrachtigt, aanvaardt, goedkeurt of ertoe toetreedt nadat aan de in het eerste lid gestelde eisen voor inwerkingtreding is voldaan, treedt dit Protocol in werking twaalf maanden na de datum van nederlegging door die Staat van de daartoe strekkende akte.

Artikel 14

Herziening en wijziging

1. De organisatie kan een conferentie tot herziening of wijziging van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1992, bijeenroepen.

2. De Organisatie roept een conferentie van de Verdragsluitende Staten bijeen tot herziening of wijziging van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1992, op verzoek van ten minste een derde van de Verdragsluitende Staten.

Artikel 15

Wijzigingen van de beperkingsbedragen

1. Op verzoek van ten minste een vierde van de Verdragsluitende Staten worden voorstellen tot wijziging van de aansprakelijkheidsgrenzen, neergelegd in artikel V, eerste lid, van het Verdrag, zoals gewijzigd bij dit Protocol, door de Secretaris-Generaal toegezonden aan alle Leden van de Organisatie en aan alle Verdragsluitende Staten.

2. Elke voorgestelde en zoals hierboven aangegeven toegezonden wijziging wordt voorgelegd aan de Juridische Commissie van de Organisatie ter overweging op een datum tenminste zes maanden na de datum van toezending.

3. Alle Verdragsluitende Staten bij het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, zoals gewijzigd bij dit Protocol, ongeacht of zij Lid van de Organisatie zijn, zijn gerechtigd deel te nemen aan de

au moins un million d'unités de jauge brute de navires-citernes, ont déposé un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion auprès du Secrétaire général de l'Organisation.

2. Toutefois, tout État contractant à la Convention de 1971 portant création du Fonds peut, au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion relatif au présent Protocole, déclarer que cet instrument est réputé sans effet aux fins du présent article jusqu'à l'expiration du délai de six mois prévu à l'article 31 du Protocole de 1992 modifiant la Convention de 1971 portant création du Fonds. Un État qui n'est pas un État contractant à la Convention de 1971 portant création du Fonds mais qui dépose un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion relatif au Protocole de 1992 modifiant la Convention de 1971 portant création du Fonds, peut également faire en même temps une déclaration conformément au présent paragraphe.

3. Tout État qui a fait une déclaration conformément au paragraphe précédent peut la retirer à tout moment au moyen d'une notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation. Tout retrait ainsi effectué prend effet à la date de la réception de la notification, à condition que cet État soit considéré comme ayant déposé à cette date son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion relatif au présent Protocole.

4. Pour tout État qui le ratifie, l'accepte, l'approuve ou y adhère après que les conditions d'entrée en vigueur prévues au paragraphe 1 ont été remplies, le présent Protocole entre en vigueur douze mois après la date du dépôt par cet État de l'instrument approprié.

Article 14

Révision et modification

1. L'Organisation peut convoquer une conférence ayant pour objet de réviser ou de modifier la Convention de 1992 sur la responsabilité.

2. L'Organisation convoque une conférence des États contractants ayant pour objet de réviser ou de modifier la Convention de 1992 sur la responsabilité à la demande du tiers au moins des États contractants.

Article 15

Modification des limites de responsabilité

1. À la demande d'un quart au moins des États contractants, toute proposition visant à modifier les limites de responsabilité prévues à l'article V, paragraphe 1, de la Convention de 1969 sur la responsabilité, telle que modifiée par le présent Protocole, est diffusée par le Secrétaire général à tous les Membres de l'Organisation et à tous les États contractants.

2. Tout amendement proposé et diffusé suivant la procédure ci-dessus est soumis au Comité juridique de l'Organisation pour qu'il l'examine six mois au moins après la date à laquelle il a été diffusé.

3. Tous les États contractants à la Convention de 1969 sur la responsabilité, telle que modifiée par le présent Protocole, qu'ils soient ou non Membres de l'Organisation, sont autorisés à parti-

werkzaamheden van de Juridische Commissie ter overweging en aanneming van wijzigingen.

4. Wijzigingen worden aangenomen met een tweederde meerderheid van de Verdragsluitende Staten die aanwezig zijn en hun stem uitbrengen in de Juridische Commissie, welke is uitgebreid zoals bepaald in het derde lid, mits ten minste de helft van de Verdragsluitende Staten aanwezig is op het tijdstip van de stemming.

5. Wanneer de Commissie een voorstel tot wijziging van de grenzen bespreekt, houdt zij rekening met de ervaring opgedaan bij voorvallen en in het bijzonder met het bedrag van de daaruit voortvloeiende schade, met wijzigingen in geldswaarden, en de gevolgen van de voorgestelde wijziging voor de kosten van verzekering. Zij houdt voorts rekening met de samenhang van de grenzen van artikel V, eerste lid, van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, zoals gewijzigd bij dit Protocol en die in artikel 4, vierde lid, van het Internationaal Verdrag betreffende de instelling van een Internationaal Fonds voor vergoeding van schade door verontreiniging door olie, 1992.

6 a. Er mag geen wijziging van de aansprakelijkheidsgrenzen ingevolge dit artikel worden overwogen vóór 15 januari 1998 en evenmin binnen vijf jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van een voorgaande wijziging ingevolge dit artikel. Er kan geen wijziging ingevolge dit artikel worden overwogen alvorens dit Protocol in werking is getreden.

b. Er mag geen grens zodanig worden verhoogd dat deze een bedrag overschrijdt dat overeenkomt met de grens vervat in het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, zoals gewijzigd bij dit Protocol, verhoogd met zes procent per jaar berekend op samengestelde basis vanaf 15 januari 1993.

c. Er mag geen grens zodanig worden verhoogd, dat deze een bedrag overschrijdt dat overeenkomt met de grens vervat in het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, zoals gewijzigd bij dit Protocol, vermenigvuldigd met drie.

7. Elke wijziging aangenomen overeenkomstig het vierde lid wordt door de Organisatie ter kennis gebracht van alle Verdragsluitende Staten. De wijziging wordt geacht te zijn aanvaard aan het einde van een tijdvak van achttien maanden na de datum van kennisgeving, tenzij binnen dat tijdvak niet minder dan een vierde van de Staten die Verdragsluitende Staten waren op het tijdstip van aanneming van de wijziging door de Juridische Commissie de Organisatie hebben medegedeeld dat zij de wijziging niet aanvaardden, in welk geval de wijziging is verworpen en deze niet van kracht wordt.

8. Een wijziging die geacht wordt te zijn aanvaard overeenkomstig het zevende lid, treedt in werking achttien maanden na aanvaarding ervan.

9. Alle Verdragsluitende Staten zijn gebonden door de wijziging, tenzij zij ten minste zes maanden voordat de wijziging in werking treedt dit Protocol opzeggen overeenkomstig artikel 16, eerste en tweede lid. Deze opzegging wordt van kracht wanneer de wijziging in werking treedt.

10. Wanneer een wijziging door de Juridische Commissie is aangenomen, maar het tijdvak van achttien maanden voor de aanvaarding ervan nog niet is verstreken, is een Staat die gedurende dat tijdvak Verdragsluitende Staat wordt, door de wijziging gebonden indien deze in werking treedt. Een Staat die na dat tijdvak Verdragsluitende Staat wordt, is gebonden door een wijziging wanneer deze wijziging in werking treedt, of wanneer dit Protocol voor die Staat in werking treedt, indien deze datum later valt.

ciper aux délibérations du Comité juridique en vue d'examiner et d'adopter les amendements.

4. Les amendements sont adoptés à la majorité des deux tiers des États contractants présents et votants au sein du Comité juridique, élargi conformément au paragraphe 3, à condition que la moitié au moins des États contractants soient présents au moment du vote.

5. Lorsqu'il se prononce sur une proposition visant à modifier les limites, le Comité juridique tient compte de l'expérience acquise en matière d'événements et, en particulier, du montant des dommages en résultant, des fluctuations de la valeur des monnaies et de l'incidence de l'amendement proposé sur le coût des assurances. Il tient également compte des rapports qui existent entre les limites prévues à l'article V, paragraphe 1, de la Convention de 1969 sur la responsabilité, telle que modifiée par le présent Protocole, et les limites prévues à l'article 4, paragraphe 4, de la Convention internationale de 1992 portant création d'un Fonds international d'indemnisation pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures.

6. a) Aucun amendement visant à modifier les limites de responsabilité en vertu du présent article ne peut être examiné avant le 15 janvier 1998 ou avant l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de la date d'entrée en vigueur d'un amendement antérieur adopté en vertu du présent article. Aucun amendement prévu en vertu du présent article ne peut être examiné avant l'entrée en vigueur du présent Protocole.

b) Aucune limite ne peut être relevée au point de dépasser un montant correspondant à la limite fixée dans la Convention de 1969 sur la responsabilité, telle que modifiée par le présent Protocole, majorée de 6 p. 100 par an, en intérêt composé, à compter du 15 janvier 1993.

c) Aucune limite ne peut être relevée au point de dépasser un montant correspondant au triple de la limite fixée dans la Convention de 1969 sur la responsabilité, telle que modifiée par le présent Protocole.

7. Tout amendement adopté conformément au paragraphe 4 du présent article est notifié par l'Organisation à tous les États contractants. L'amendement est réputé avoir été accepté à l'expiration d'un délai de dix-huit mois après la date de sa notification, à moins que, durant cette période, un quart au moins des États contractants au moment de l'adoption de l'amendement par le Comité juridique ne fassent savoir à l'Organisation qu'ils ne l'acceptent pas, auquel cas l'amendement est rejeté et n'a pas d'effet.

8. Un amendement réputé avoir été accepté conformément au paragraphe 7 entre en vigueur dix-huit mois après son acceptation.

9. Tous les États contractants sont liés par l'amendement, à moins qu'ils ne dénoncent le présent Protocole conformément à l'article 16, paragraphes 1 et 2, six mois au moins avant l'entrée en vigueur de cet amendement. Cette dénonciation prend effet lorsque ledit amendement entre en vigueur.

10. Lorsqu'un amendement a été adopté par le Comité juridique mais que le délai d'acceptation de dix-huit mois n'a pas encore expiré, tout État devenant État contractant durant cette période est lié par ledit amendement si celui-ci entre en vigueur. Un État qui devient État contractant après expiration de ce délai est lié par tout amendement qui a été accepté conformément au paragraphe 7. Dans les cas visés par le présent paragraphe, un État est lié par un amendement à compter de la date d'entrée en vigueur de l'amendement ou de la date d'entrée en vigueur du présent Protocole pour cet État, si cette dernière date est postérieure.

Artikel 16

Opzegging

1. Een Partij kan dit Protocol, na de datum waarop het voor die Partij in werking is getreden, te allen tijde opzeggen.

2. Opzegging geschiedt door neerlegging van een akte bij de Secretaris-Generaal van de Organisatie.

3. Een opzegging wordt van kracht twaalf maanden na de nederlegging van de akte van opzegging bij de Secretaris-Generaal van de Organisatie of na een langere termijn wanneer zulks in die akte is bepaald.

4. Wat de Partijen bij dit Protocol betreft, wordt opzegging door een van hen van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, overeenkomstig artikel XVI daarvan niet op enigerlei wijze uitgelegd als een opzegging van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1969, zoals gewijzigd bij dit Protocol.

5. Opzegging van het Protocol van 1992 tot wijziging van het Fondsverdrag, 1971, door een Staat die Partij blijft bij het Fondsverdrag, 1971, wordt geacht een opzegging te zijn van dit Protocol. Die opzegging wordt van kracht op de datum waarop de opzegging van het Protocol van 1992 tot wijziging van het Fondsverdrag, 1971, van kracht wordt overeenkomstig artikel 34 van dat Protocol.

Artikel 17

Depositaris

1. Dit Protocol en alle ingevolge artikel 15 aanvaarde wijzigingen worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Organisatie.

2. De Secretaris-Generaal van de Organisatie:

a. stelt alle Staten die dit Protocol hebben ondertekend of ertoe zijn toegetreden in kennis van:

i. elke nieuwe ondertekening of nederlegging van een akte en de datum daarvan;

ii. elke verklaring en kennisgeving ingevolge artikel 13, en elke verklaring en mededeling ingevolge artikel V, negende lid, van het Aansprakelijkheidsverdrag, 1992;

iii. de datum van inwerkingtreding van dit Protocol;

iv. alle voorstellen tot wijziging van de aansprakelijkheids-grenzen die zijn gedaan overeenkomstig artikel 15, eerste lid;

v. alle wijzigingen die zijn aangenomen overeenkomstig artikel 15, vierde lid;

vi. alle wijzigingen die ingevolge artikel 15, zevende lid, worden geacht te zijn aanvaard alsmede de datum waarop die wijzigingen in werking treden overeenkomstig het achtste en het negende lid van dat artikel;

vii. de nederlegging van een akte van opzegging van dit Protocol, de datum van nederlegging en de datum waarop deze van kracht wordt;

viii. alle opzeggingen die geacht worden te zijn gedaan ingevolge artikel 16, vijfde lid;

Article 16

Dénonciation

1. Le présent Protocole peut être dénoncé par l'une quelconque des Parties à tout moment à compter de la date à laquelle il entre en vigueur à l'égard de cette Partie.

2. La dénonciation s'effectue par le dépôt d'un instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation.

3. La dénonciation prend effet douze mois après la date du dépôt de l'instrument de dénonciation auprès du Secrétaire général de l'Organisation ou à l'expiration de toute période plus longue qui pourrait être spécifiée dans cet instrument.

4. Entre les Parties au présent Protocole, la dénonciation par l'une quelconque d'entre elles de la Convention de 1969 sur la responsabilité en vertu de l'article XVI de ladite convention n'est en aucun cas interprétée comme une dénonciation de la Convention de 1969 sur la responsabilité, telle que modifiée par le présent Protocole.

5. La dénonciation du Protocole de 1992 modifiant la Convention de 1971 portant création du Fonds par un État qui reste Partie à la Convention de 1971 portant création du Fonds est considérée comme une dénonciation du présent Protocole. Cette dénonciation prend effet à la date à laquelle la dénonciation du Protocole de 1992 modifiant la Convention de 1971 portant création du Fonds prend effet conformément à l'article 34 de ce protocole.

Article 17

Dépositaire

1. Le présent Protocole et tous les amendements acceptés en vertu de l'article 15 sont déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation.

2. Le Secrétaire général de l'Organisation:

a) informe tous les États qui ont signé le présent Protocole ou y ont adhéré:

i) de toute signature nouvelle ou de tout dépôt d'instrument nouveau, et de la date à laquelle cette signature ou ce dépôt sont intervenus;

ii) de toute déclaration et notification effectuées en vertu de l'article 13 et de toute déclaration et communication effectuées en vertu de l'article V, paragraphe 9, de la Convention de 1992 sur la responsabilité;

iii) de la date d'entrée en vigueur du présent Protocole;

iv) de toute proposition visant à modifier les limites de responsabilité, qui a été présentée conformément à l'article 15, paragraphe 1er;

v) de tout amendement qui a été adopté conformément à l'article 15, paragraphe 4;

vi) de tout amendement qui est réputé avoir été accepté en vertu de l'article 15, paragraphe 7, ainsi que de la date à laquelle l'amendement entre en vigueur, conformément aux paragraphes 8 et 9 de cet article;

vii) du dépôt de tout instrument de dénonciation du présent Protocole, ainsi que de la date à laquelle ce dépôt est intervenu et de la date à laquelle la dénonciation prend effet;

viii) de toute dénonciation réputée avoir été effectuée en vertu de l'article 16, paragraphe 5;

ix. alle mededelingen die ingevolge een artikel van dit Protocol vereist zijn;

b. zendt voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van dit Protocol toe aan alle ondertekenende Staten en alle Staten die tot dit Protocol toetreden.

3. Zodra dit Protocol in werking treedt, wordt de tekst door de Secretaris-Generaal van de Organisatie toegezonden aan het Secretariaat van de Verenigde Naties ter registratie en publikatie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties.

Artikel 18

Talen

Dit Protocol is opgesteld in een enkel oorspronkelijk exemplaar in de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

GEDAAN te Londen, de zeventwintigste november negentienhonderd tweënegentig.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

ix) de toute communication prévue par l'un quelconque des articles du présent Protocole;

b) transmet des copies certifiées conformes du présent Protocole à tous les États signataires et à tous les États qui y adhèrent.

3. Dès l'entrée en vigueur du présent Protocole, le Secrétaire général de l'Organisation en transmet le texte au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies en vue de son enregistrement et de sa publication conformément à l'Article 102 de la Charte des Nations Unies.

Article 18

Langues

Le présent Protocole est établi en un seul exemplaire original en langues anglaise, arabe, chinoise, espagnole, française et russe, tous les textes faisant également foi.

FAIT À LONDRES, ce vingt-sept novembre mil neuf cent quatre-vingt-douze.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent Protocole.

BIJLAGE**ANNEXE****Certificaat van verzekering of andere financiële zekerheid terzake van wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie****Certificat d'assurance ou autre garantie financière relative à la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures**

Afgegeven overeenkomstig de bepalingen van artikel VII van het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1992.

Délivré conformément aux dispositions de l'article VII de la Convention internationale de 1992 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures.

Naam van het schip	Onderscheidingsnummer of -letter	Plaats van teboekstelling	Naam en adres eigenaar
--------------------	----------------------------------	---------------------------	------------------------

Nom du navire	Lettres ou numéro distinctifs	Port d'immatriculation	Nom et adresse du propriétaire
---------------	-------------------------------	------------------------	--------------------------------

Hiermede verklaart ondergetekende dat met betrekking tot het bovengenoemde schip een verzekeringspolis van kracht is of een andere financiële zekerheid is gesteld, die voldoet aan de vereisten van artikel VII van het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1992.

Le soussigné certifie que le navire susmentionné est couvert par une police d'assurance ou autre garantie financière satisfaisant aux dispositions de l'article VII de la Convention internationale de 1992 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures.

Aard van de zekerheid . . . . .

Duur der zekerheid . . . . .

Naam en adres van de verzekeraar(s) en/of persoon die de zekerheid stelt

Naam . . . . .

Adres . . . . .

Dit certificaat is geldig tot . . . . .

Afgegeven of gewaarmerkt door de Regering van . . . . .
(volledige aanduiding van de Staat)

Te . . . . . (plaats)

de . . . . . (datum)

(Handtekening en hoedanigheid van de met de afgifte of waarmerking belaste ambtenaar)

Type de garantie . . . . .

Durée de garantie . . . . .

Nom et adresse de l'assureur (ou des assureurs) et/ou du garant (ou des garants)

Nom . . . . .

Adresse . . . . .

Le présent certificat est valable jusqu'au . . . . .

Délivré ou visé par le gouvernement de . . . . .
(nom complet de l'État)

Fait à . . . . . (lieu)

le . . . . . (date)

(Signature et titre de l'agent qui délivre ou vise le certificat)

Toelichting**Notes explicatives**

1. Indien gewenst kan bij de aanduiding van de Staat een verwijzing worden opgenomen naar de bevoegde overheidsinstantie van het land waar het certificaat wordt afgegeven.
2. Indien het totale bedrag van de zekerheid uit meer dan één bron afkomstig is, moeten de uit elk daarvan afkomstige bedragen en de bronnen daarvan afzonderlijk worden vermeld.
3. Indien de zekerheid is gesteld in meerdere vormen, moet elk daarvan worden vermeld.
4. In de opgave «Duur der zekerheid» moet de datum worden vermeld waarop die zekerheid van kracht wordt.

1. En désignant l'État, on peut, si on le désire, mentionner l'autorité publique compétente du pays dans lequel le certificat est délivré.
2. Lorsque le montant total de la garantie provient de plusieurs sources, le montant fourni par chacune d'elles devrait être indiqué.
3. Lorsque la garantie est fournie sous plusieurs formes, il conviendrait de les énumérer.
4. Dans la rubrique «Durée de la garantie», il faut préciser la date à laquelle celle-ci prend effet.

VOORONTWERP VAN WET VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE

Voorontwerp van wet houdende :

1° instemming met het Protocol van 1992 tot wijziging van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1969, en Bijlage, gedaan te Londen op 27 november 1992;

2° wijziging van de wet van 20 juli 1976 houdende goedkeuring en uitvoering van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, en van de Bijlage opgemaakt te Brussel op 29 november 1969

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

Het Protocol van 1992 tot wijziging van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1969, en de Bijlage, gedaan te Londen op 27 november 1992, zullen volkomen gevelg hebben.

Art. 3

Artikel 1 van de wet van 20 juli 1976 houdende goedkeuring en uitvoering van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie en van de Bijlage, opgemaakt te Brussel op 29 november 1969 wordt vervangen door de volgende bepaling.

«Artikel 1, § 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder «het Verdrag»: het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, en van de Bijlage, opgemaakt te Brussel op 29 november 1969, zoals dit werd gewijzigd door het Protocol van 1992 tot wijziging van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1969, en Bijlage, gedaan te Londen op 27 november 1992.

§ 2. De tekst van het Verdrag is opgenomen in de bijlage bij deze wet en vormt er een integraal onderdeel van.»

Art. 4

In artikel 7, § 1, van de wet van 20 juli 1976 houdende goedkeuring en uitvoering van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, en van de Bijlage, opgemaakt te Brussel op 29 november 1969, worden in de Franse tekst de woorden «Cinq mille» vervangen door de woorden «cinq cent mille».

Art. 5

De Koning bepaalt de dag waarop deze wet in werking treedt.

AVANT-PROJET DE LOI SOU MIS AU CONSEIL D'ÉTAT

Avant-projet de loi portant :

1° Assentiment au Protocole de 1992 modifiant la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et Annexe, faits à Londres le 27 novembre 1992;

2° Modification de la loi du 20 juillet 1976 portant approbation et exécution de la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et son Annexe, faites à Bruxelles le 29 novembre 1969.

Article 1er

La Présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

Le Protocole de 1992 modifiant la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et l'Annexe, faits à Londres le 27 novembre 1992, sortiront leur plein et entier effet.

Art. 3

L'article 1er de la loi du 20 juillet 1976 portant approbation et exécution de la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et son Annexe, faites à Bruxelles le 29 novembre 1969, est remplacé par la disposition suivante :

«Article 1er, § 1er. Pour l'application de la présente loi, on entend par «la Convention»: la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et son Annexe, faites à Bruxelles le 29 novembre 1969, telle qu'elles ont été modifiées par le Protocole de 1992 modifiant la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et Annexe, faits à Londres le 27 novembre 1992.

§ 2. Le texte de la Convention figure en annexe à la présente loi et en fait intégralement partie.»

Art. 4

Dans le texte français de l'article 7, § 1er, de la loi du 20 juillet 1976 portant approbation et exécution de la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et son Annexe, faites à Bruxelles le 29 novembre 1969, les mots «Cinq mille» sont remplacés par les mots «cinq cent mille».

Art. 5

Le Roi fixe la date d'entrée en vigueur de la présente loi.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 14 mei 1997 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van wet «houdende

1° instemming met het Protocol van 1992 tot wijziging van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie 1969, en Bijlage, gedaan te Londen op 27 november 1992,

2° wijziging van de wet van 20 juli 1976 houdende goedkeuring en uitvoering van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, en van de Bijlage, opgemaakt te Brussel op 29 november 1969»,

heeft op 15 juli 1997 het volgende advies gegeven:

1. Het ontwerp van wet beoogt de instemming met het Protocol van 1992 tot wijziging van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, en Bijlage, en in functie van dit Protocol beoogt het de wijziging van de wet van 20 juli 1976 houdende goedkeuring en uitvoering van dat verdrag.

De wijzigingen welke door het Protocol van 1992 worden aangebracht zijn o.a. de volgende (1):

— onder de definitie van «schade door verontreiniging» wordt thans ook de schade aan het milieu begrepen en de kosten van redelijke maatregelen om dat milieu te herstellen;

— het toepassingsgebied van het verdrag wordt uitgebreid tot de exclusieve economische zone;

— het verdrag bepaalt dat vorderingen enkel kunnen worden ingesteld tegen de eigenaar en dus niet tegen aangestelden of lasthebbers van de eigenaar; het protocol bepaalt nu uitdrukkelijk dat geen vordering kan worden ingesteld tegen ondergeschikten of lasthebbers van de eigenaar of de leden van de bemanning, de loods, de bevrachter, enz.;

— de bedragen van de aansprakelijkheid van de scheepseigenaar worden drastisch verhoogd.

2. Waar artikel 2 van het ontwerp de gebruikelijke formule bevat, waardoor wordt ingestemd met voornoemd protocol van 1992 en zijn bijlage, vervangt artikel 3 van het ontwerp artikel 1 van de wet van 20 juli 1976, dat een soortgelijke instemming bevatte met het verdrag van 1969 zelf en zijn bijlage, eensdeels door een definitie waardoor voortaan onder «het verdrag» moet worden verstaan, dat verdrag zoals gewijzigd door het protocol en de bijlage (§ 1), anderdeels door een bepaling luidens welke de tekst van het — aldus gedefinieerde — verdrag als bijlage bij de wet wordt gevoegd er een integraal onderdeel (lees: bestanddeel) van vormt (§ 2).

Aldus verdwijnt — althans formeel — de goedkeuring van het voornoemd verdrag bij wet.

Op vraag van de auditeur-verslaggever verstrekke de gemachtigde van de regering daarover de volgende toelichting:

«De bedoeling met het voorgestelde artikel 1, § 2, was om een gecoördineerde versie te maken van het Verdrag van 29 november 1969 en het Protocol van 1992 en dit als één geheel te voegen bij de wet ten behoeve van de rechtsonderhorigen. Wegens tijdsgebrek is dit echter niet gebeurd. Ik moge voorstellen artikel 1, § 2, te schrappen.»

(1) In de memorie van toelichting wordt een opsomming gegeven van de wijzigingen die aan het verdrag worden aangebracht door het protocol.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 14 mai 1997, d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi «portant

1° assentiment au Protocole de 1992 modifiant la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et Annexe, faits à Londres le 27 novembre 1992,

2° modification de la loi du 20 juillet 1976 portant approbation et exécution de la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et son Annexe, faites à Bruxelles le 29 novembre 1969»,

a donné le 15 juillet 1997 l'avis suivant:

1. Le projet de loi envisage l'assentiment au Protocole de 1992 modifiant la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et Annexe, et, en fonction de ce Protocole, la modification de la loi du 20 juillet 1976 portant approbation et exécution de cette convention.

Les modifications apportées par le protocole de 1992 sont, entre autres, les suivantes (1):

— la définition du «dommage par pollution» couvre actuellement aussi le dommage causé à l'environnement et le coût des mesures raisonnables de remise en état de cet environnement;

— le champ d'application de la convention est élargi à la zone économique exclusive;

— la convention prévoit que les demandes ne peuvent être formées que contre le propriétaire et donc pas contre les préposés ou mandataires du propriétaire; le protocole prévoit expressément désormais qu'aucune demande ne peut être formée contre des préposés ou mandataires du propriétaire, ni contre les membres de l'équipage, le pilote, l'affréteur, etc.;

— les montants de la responsabilité du propriétaire du navire sont sérieusement augmentés.

2. Alors que l'article 2 du projet contient la formule usuelle par laquelle il est porté assentiment au protocole précité de 1992 et à son annexe, l'article 3 du projet remplace l'article 1er de la loi du 20 juillet 1976, laquelle comportait un assentiment similaire de la convention de 1969 elle-même, et de l'annexe, par une définition selon laquelle il faut désormais entendre par «la convention», la convention modifiée par le protocole et l'annexe (§ 1er), d'une part, et par une disposition selon laquelle le texte de la convention — ainsi définie — figurant en annexe à la (...) loi en fait intégralement partie (§ 2), d'autre part.

Ainsi disparaît — du moins formellement — l'approbation par la loi de la convention précitée.

À la demande de l'auditeur rapporteur, le délégué du gouvernement a donné à cet égard l'explication suivante:

«De bedoeling met het voorgestelde artikel 1, § 2, was om een gecoördineerde versie te maken van het Verdrag van 29 november 1969 en het Protocol van 1992 en dit als één geheel te voegen bij de wet ten behoeve van de rechtsonderhorigen. Wegens tijdsgebrek is dit echter niet gebeurd. Ik moge voorstellen artikel 1, § 2, te schrappen.»

(1) L'exposé des motifs donne une énumération des modifications apportées à la convention par le protocole.

Die suggestie om artikel 1, § 2, van het ontwerp weg te laten doet niets af van de vaststelling dat formeel de goedkeuring bij wet van het verdrag van 29 november 1969 ongedaan wordt gemaakt. Vraag is of zulks wel strookt met artikel 167, § 2, van de Grondwet, luidens welk de verdragen eerst gevolg hebben nadat zij de instemming van de Kamers hebben verkregen, alsook of in die omstandigheden België internationaalrechtelijk nog kan worden geacht gebonden te zijn ten opzichte van de andere verdragsluitende partijen.

Om de bedoeling waarvan sprake in de brief van de gemachtigde van de regering beter te kunnen realiseren, zou het de voorkeur verdienen het huidige artikel 1 van de wet van 20 juli 1976 ongewijzigd te behouden, daaraan eventueel artikel 2 van het voorliggend ontwerp als een nieuw tweede lid van artikel 1 aan toe te voegen, en in een afzonderlijk, eveneens in de wet van 20 juli 1976 in te voegen artikel 1bis, «het verdrag» te definiëren zoals dat wordt gedaan in artikel 3 van het voorliggend ontwerp (ontworpen artikel 1, § 1).

3. Artikel 3 van het protocol van 1992 breidt, zoals vermeld, het toepassingsgebied van het verdrag uit tot de exclusieve economische zone, alsook tot de preventieve maatregelen «waar ook genomen» ter voorkoming of ter beperking van schade. De goedkeuring van dat protocol vereist dan ook een aantal aanpassingen van de wet van 20 juli 1976. Wat dat betreft kan bij wijze van voorbeeld worden verwezen naar artikel 2 van die wet, dat de rechtbank van eerste aanleg te Brussel de exclusieve bevoegdheid verleent om over vorderingen tot vergoeding inzake verontreiniging gesteund op het verdrag kennis te nemen. Zoals de tekst van paragraaf 1 van dit artikel luidt en blijft luiden, geldt dit alleen ten aanzien van het nationaal grondgebied en de territoriale zee, niet ten aanzien van de exclusieve economische zone.

Daarover ingesgelijks ondervraagd, verstrekte de gemachtigde van de regering de volgende toelichting:

«Artikel 3 van het Protocol van 1992 breidt het toepassingsveld inderdaad uit tot de exclusieve economische zone (E.E.Z.).»

De door U opgesomde artikelen in de wet van 20 juli 1976 werden niet aangepast omdat er een afzonderlijke wet op de E.E.Z. in voorbereiding was. Het wetsontwerp is thans afgerond en zal besproken worden op de Ministerraad van 25 juli e.k. samen met een wetsontwerp inzake de bescherming van het marine milieu.

Deze beide wetsontwerpen, waarin het door U opgeworpen probleem wordt opgelost, zullen na 25 juli aan de Raad van State worden voorgelegd voor advies.»

Uit hetgeen voorafgaat kan het besluit worden gehaald dat haast en spoed zelden goed zijn en dat het de voorkeur verdient ontwerpen welke bij elkaar horen samen voor advies aan de Raad van State voor te leggen.

De kamer was samengesteld uit:

De heer J. DE BRABANDERE, voorzitter;

De heren M. VAN DAMME en D. ALBRECHT, staatsraden;

De heer G. SCHRANS en mevrouw Y. MERCHIERS, assessoren van de afdeling wetgeving;

Mevrouw A. BECKERS, griffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer D. ALBRECHT.

Het verslag werd uitgebracht door de heer B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door de heer J. DRIJKONINGEN, referendaris.

De Griffier,
A. BECKERS.

De Voorzitter,
J. DE BRABANDERE.

Cette suggestion d'omettre l'article 1er, § 2, du projet n'enlève rien à la constatation selon laquelle l'approbation, par la loi, de la convention du 29 novembre 1969 est formellement invalidée. Il est permis de s'interroger sur le point de savoir si ceci est conforme à l'article 167, § 2, de la Constitution, aux termes duquel les traités n'ont d'effet qu'après avoir reçu l'assentiment des Chambres, et si la Belgique peut encore, dans ces circonstances, être réputée liée à l'égard des autres parties contractantes de la convention.

Afin de mieux atteindre l'objectif mentionné dans la lettre du délégué du gouvernement, il serait préférable de maintenir tel quel l'article 1er actuel de la loi du 20 juillet 1976, d'y ajouter éventuellement l'article 2 du présent projet sous la forme d'un nouvel alinéa 2 de l'article et de définir également «la Convention» dans l'article 1^{er}bis distinct, à insérer également dans la loi du 20 juillet 1976, sur l'exemple de l'article 3 du présent projet (article 1er, § 1er, en projet).

3. Ainsi qu'il a été mentionné, l'article 3 du protocole de 1992 élargit le champ d'application de la convention à la zone économique exclusive et aux mesures de sauvegarde, «où qu'elles soient prises», destinées à éviter ou à réduire de tels dommages. L'assentiment à ce protocole requiert dès lors un certain nombre d'adaptations de la loi du 20 juillet 1976. De ce point de vue, il peut être fait référence, à titre d'exemple, l'article 2 de cette loi, selon lequel le tribunal de première instance de Bruxelles est seul compétent pour connaître des actions en réparation de dommages par pollution, en exécution de la convention. Conformément à la version actuelle, qui n'est pas modifiée, du paragraphe 1er de cet article, ceci ne s'applique qu'au territoire national et à la mer territoriale, et non pas à la zone économique exclusive.

Sur la question qui lui a été posée également sur ce point, le délégué du gouvernement a fourni l'explication suivante:

«Artikel 3 van het Protocol van 1992 breidt het toepassingsveld inderdaad uit tot de exclusieve economische zone (E.E.Z.).»

De door U opgesomde artikelen in de wet van 20 juli 1976 werden niet aangepast omdat er een afzonderlijke wet op de E.E.Z. in voorbereiding was. Het wetsontwerp is thans afgerond en zal besproken worden op de Ministerraad van 25 juli e.k. samen met een wetsontwerp inzake de bescherming van het marine milieu.

Deze beide wetsontwerpen, waarin het door U opgeworpen probleem wordt opgelost, zullen na 25 juli aan de Raad van State worden voorgelegd voor advies.»

L'on peut conclure de ce qui précède que la hâte et l'urgence sont mauvaises conseillères et qu'il est préférable de soumettre conjointement pour avis au Conseil d'État des projets qui sont connexes.

La chambre était composée de:

M. J. DE BRABANDERE, président;

MM. M. VAN DAMME et D. ALBRECHT, conseillers d'État;

M. G. SCHRANS et Mme Y. MERCHIERS, assesseurs de la section de législation;

Mme A. BECKERS, greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. D. ALBRECHT.

Le rapport a été présenté par M. B. SEUTIN, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée par M. J. DRIJKONINGEN, référendaire.

Le Griffier,
A. BECKERS.

Le Président,
J. DE BRABANDERE.